

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಆಗಸ್ಟ್ - 2009

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamise Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 26

ಸಂಚಿಕೆ - 11

ಆಗಸ್ಟ್ - 2009

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ್

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೆಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಬಿಲ್ಲಿ ರೋಸ್	ಶಿವು	3
ಸುತ್ತಾಡುವ...	ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ	7
ಮೇಲ್...	ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್	11
ತುಂತುರು	ದಂನಾ	14
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	15
ಎಲ್ಲಿಗೆ?	ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್	17
ವಕ್ರ ಪದಬಂಧ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	22
ಅಕ್ಷರದಿಂದ....	ಮನು	23
ಮೌಸ್ ಹೌಸ್...	ಪ್ರೊ. ಶ್ಯಾಮಲ ರವಿಶಂಕರ್	25
ಸಂವಾದ	ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	30
ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ...	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	33
ಭತ್ತಿ ಪುರಾಣ	ವಿ. ಸೇತೂರಾಮನ್	37
ಕೋತಿ.....		40

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಘೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 808-26688488. email: brmurthy@dataone.in

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಗೃಹ ಮಂಡಳಿ; 300 ಕೋಟಿ ಅವ್ಯವಹಾರ - ಸುದ್ದಿ

● ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೃಹ-ಚಾರ ಕಾದಿದೆ !!

★★★

ನಗರದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಮೀನಾ ಆಗ್ರಹ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಅವರ ರಾಶಿ ಮೇಷ ಎಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ !!

★★★

ಚಿಲಿ ಯುವತಿಗೆ ಹಂದಿ ಜ್ವರ ಸೋಂಕು - ಸುದ್ದಿ

● ಸುದ್ದಿ ಖಾರವಾಗಿದೆ !!

★★★

ಅಸಭ್ಯ ಆಟ; ಪಾಂಟಿಂಗ್ ಕ್ರೋಧ - ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

● ಗುಲಗಂಜಿಗೆ..... !!!

★★★

ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಜನಸಾಗರ - ಸುದ್ದಿ

● ವೈನಾಯ್ಕ !!!

★★★

ಲೋಕಾಯುಕ್ತ ದಾಳಿ; 25 ಗಡಿಯಾರಗಳ ಪತ್ತೆ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ನೀತಿಯೇ 'ಕಾಲ'ವಾದಂತಿದೆ !!

★★★

ನಿಕ್ಕಲ್ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣ ರಫ್ತು; 1208 ಕೋಟಿ ವಂಚನೆ - ಸುದ್ದಿ

● 'ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆ' ಅಂದರೆ ಇದೇ !!

★★★

ಹಲವು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಮಾನ್ಯತೆ ರದ್ದು - ಸುದ್ದಿ

● ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಮಾರಾಟಗಾರರು ನಸುನಕ್ಕರಂತೆ !!!

★★★

ಬಿಲ್ಲಿ ರೋಸ್

- ಶಿವು

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ನಂತರ ರಾ.ಶಿ.ಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ತಾವು ಅಮೆರಿಕೆಯಿಂದ ತಂದ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪುಸ್ತಕ. 'ವೈನ್, ವಿಮೆನ್ ಅಂಡ್ ವರ್ಡ್ಸ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಕರ್ತೃ ಬಿಲ್ಲಿ ರೋಸ್. ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನ ಬ್ರೌಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಈ ಪುಸ್ತಕ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಓದಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ಇದು. ಖ್ಯಾತ ಚಿತ್ರಕಾರ ಸಾಲ್ವಡಾರ್ ಡಾಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಪುಸ್ತಕದ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದ. ಬಹು ವರುಷಗಳ ನಂತರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ.

ಬಿಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ ಆಪರೇಟರ್. ಬರವಣಿಗೆಗೂ ಅವನ ವೃತ್ತಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ. ತನ್ನ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಿಲ್ಲಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೊಂದು ಜಾಹಿರಾತನ್ನು ನೀಡಿದನಂತೆ:

'ನಾನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಸರಮಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಮೊದಲ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಇದು. ಜೀವನ, ಕಲೆ, ಕಾಡುಗಳ ಪುನಃಚೇತನ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದ ಸಂಸಾರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಮತ್ತು ಇನ್ನೇನೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮುಕ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುವ ವೇದಿಕೆ ಇದು. ಈ ವೇದಿಕೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಖಂಡಿತ ನಿಮ್ಮ ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ನಲವತ್ತಾರನೆಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಡಯಮಂಡ್ ಹಾರ್ಸ್‌ಷೂ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ. ನನ್ನ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಓದಲು ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಕಾದಿರುವ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಆಭಾರಿ.'

ಬಿಲ್ಲಿ ರೋಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ

ಡಯಮಂಡ್ ಹಾರ್ಸ್‌ಷೂ

46ನೇ ವೆಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಬ್ರಾಡ್‌ವೇ

ದಿನವಹಿ ಮೂರು ಆಟಗಳು

ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬರೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತಂತೆ. ಆ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಈ ಪುಸ್ತಕ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಕಾಶಕ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಪುಸ್ಕರ್ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ನಂತರ ಬಿಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ 'ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಸೆಟ್ (ಸಾಮರ್ಸೆಟ್ ಮಾಮ್ ನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪ) ಅಂತ ಕರೀಬೇಕು ತಿಳೀತಾ' ಅಂದನಂತೆ.

‘ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಏನು ಹೆಸರು ಇಡತೀಯಾ?’ ಅಂತ ಎಲಿನಾರ್ ಕೇಳಿದಳಂತೆ.

‘ಯಾವುದರೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಹೆಸರು ಹುಡುಕೈಕು’

“ ‘ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ಕೋಣ ಓದು ಬರಹ ಕಲಿತ ಬಗೆ’ ಅಂತಾಕೆ ಇಡ್ಬಾರದು?”

‘ಹೀಗೇ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರು . ಪುಸ್ತಕ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ದೋಸೆಗಳಂತೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದನ್ನ ನೀನೇ ನೋಡ್ತೀಯಾ’

‘ಆಗತ್ತೆ, ಆಗತ್ತೆ, ಪ್ರತೀ ಪುಸ್ತಕದ ಜೊತೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾರು ಫ್ರೀ ಅಂತ ಜಾಹಿರಾತು ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ’ ಅಂದಳಂತೆ ಎಲಿನಾರ್.

ಪುಸ್ತಕ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನಂತಹ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಜೀವನಾನುಭವಕ್ಕೇನು ಕೊರತೆಯೇ. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಖ್ಯಾತ ಜಾದೂಗಾರ ಎಸ್ಕೇಪ್ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಹ್ಯಾರೀ ಹುಡೀನಿ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಲ್ವಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ.

‘ಅದೊಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಪೋ. ನಗರದ ಅತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾ ಮುಂದು ತಾ ಮುಂದು ಅಂತ ಬಂದು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ಹಲವು ಮಿಮಿಕ್ರಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ನಂತರ ಎಸ್ಕೇಪ್ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಹುಡೀನಿ ವೇದಿಕೆಗೆ ಬಂದ. ಬೀಗ ಹಾಕಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಸೆರೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಎಸ್ಕೇಪ್ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅವನ ಮುಖ್ಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಸಮಯ ಬಂತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹುಡೀನಿ ತನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸೂಜಿಗಳು ಹಾಗೂ ಒಂದು ದಾರ ಇವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದಾಗ ದಾರ ಆ ಹನ್ನೆರಡು ಸೂಜಿಗಳಲ್ಲೂ ತಾನೇ ಪೋಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ಹುಡೀನಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನ ಕುರಿತು ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಸೂಜಿಗಳನ್ನ ದಾರವನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಯಾರಾದರೂ ವಾಲಂಟೀರ್ ವೇದಿಕೆಗೆ ಬರಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುವೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಈ ಸೂಜಿಗಳು, ದಾರ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಬಾಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಏನೂ ಕೃತ್ರಿಮ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಖಾತರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ನನ್ನ ಚಾತುರ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ’ ಅಂತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನಂತೆ. ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನ ಖ್ಯಾತನಾಮರು ವೇದಿಕೆಗೆ ಬಂದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕಮ್ಮಿ ಆಗ್ಬೊದು ಅಂದೊಂದು, ಹುಡೀನಿ, ಎರಡನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ‘ಸಾರ್, ನೀವೇ, ಬನ್ನಿ ಮೇಲೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರೋ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ನನ್ನ ಪರಿಕರಗಳನ್ನ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿ’ ಅಂತ ಕರೆದನಂತೆ.

ಆ ಕುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೆದರುತ್ತಾ ವೇದಿಕೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತ.

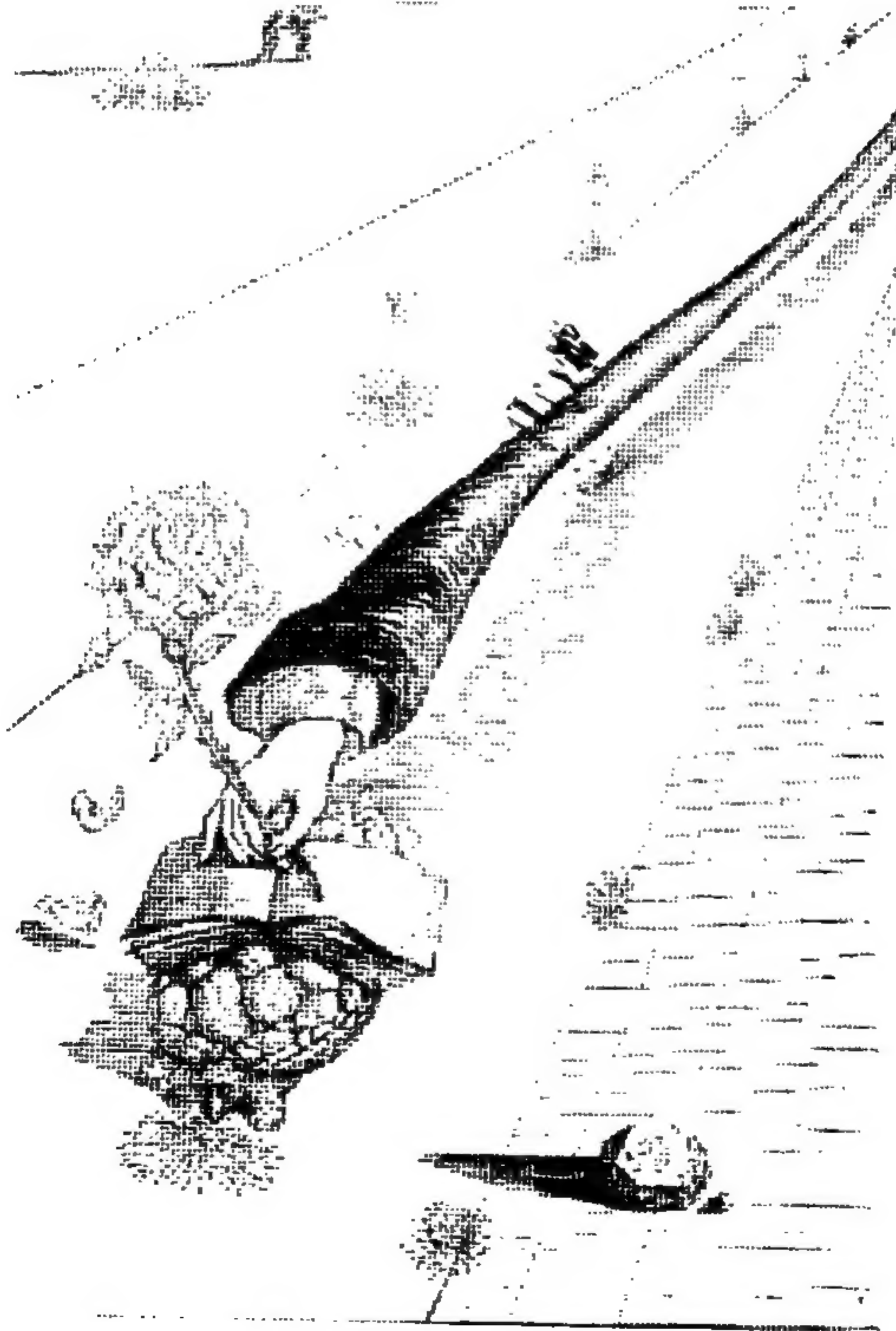
‘ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಹನ್ನೆರಡು ಸೂಜಿಗಳು, ಮತ್ತೆ ಆ ದಾರದ ತುಂಡು. ದಾರ ಸೂಜಿಗೆ ಪೋಣಿಸಿಲ್ಲ ಅಂತ ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ’ ಅಂತ ಹುಡೀನಿ ಆ ಕುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಆತ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಅಂತ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ.

‘ಈಗ ನನ್ನ ತೆರೆದ ಬಾಯಿ ನೋಡಿ, ನಾಲಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸೂಜಿ ದಾರ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಈಗ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ?’ ಅಂತ ಹುಡುಗನಿ ಕೇಳಿದ.

ಆ ಕುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರತ್ತ ತಿರುಗಿ, ಜೋರಾಗಿ ‘ಎರಡು ಹುಳುಕು ಹಲ್ಲು!’ ಎಂದನಂತೆ.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ನಗುವಿನ ಅಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳೇ ಬೇಕಾಯಿತಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ಹುಡುಗನಿ ತನ್ನ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನೇನೋ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ. ಆದರೆ ಪಾಪ, ಆ ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಗೆ ಕರೆಯುಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಖ್ಯಾತ ನಗೆಗಾರ ಗ್ರಾಫೋ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಆಗಬೇಕೇ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಓದಲು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ನೀಡಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಸಾಲ್ವಡಾರ್ ಡಾಲಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು. ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಮೆಯ ನಡಿಗೆ ನಡೆದು ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಡಾಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರ ಇದು.

ಮೊಪಾಸಾ ಒಬ್ಬ ಬ್ಯಾರ ಕಲೆಗಾರ. ತನ್ನ ಕಲೆಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ತಿರುವು ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ತನ್ನ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂತಹ ಹಲವು ಕಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಥಾವಳಿಗೆ 'ಮೊಪಾಸಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರಿ ಬಿಡು (Move over, De Maupassant)' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಡಾಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಚಿತ್ರ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಬಿಲ್ಲಿ ಯ ಡಯಮಂಡ್ ಹಾರ್ಸ್‌ಷೂ ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಅನೇಕ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಚಿತ್ರ. ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೇವಲ ಸುಳಿಗೆರೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬರೆದದ್ದು ನಮ್ಮ ಯಾವ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರನೂ ಅಸೂಯೆ ಪಡುವಂತಹ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಈ ಗೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತ ನನಗ.

ಸರ್ಕಾರೀ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ
ಇರುವುದಿಲ್ಲ
ನಿಯತ್ತು
ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದೊಂದೆ
ಎಷ್ಟು ತಂದಿದೀಯ ನೀ
ಎತ್ತು

“ಸುತ್ತಾಡುವ ದೇವರು...”

- ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ಈ ಸಲ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯ ನಾಯಕ ಗೋವಿಂದಜೀ ಪಂಡಿತ್. ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಿಳಿದ ವರ್ಷ 1979.

ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲು ಈಗಿನಂತೆ ಕಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಡೈವರ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜೆಗಳಂತೆ ನಾನೂ BEST ಬಸ್ಸಿನ ಆಶ್ರಿತಳಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳು! ನನ್ನ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದ ಪುಟ್‌ಪಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಸ್ ತಾಣದ ಜೊತೆಗೇ, ಭೇಲ್‌ಪುರಿವಾಲಾ, ಪಾವ್ ಭಾಜಿ, ವಡಾ ಪಾವ್ ವಾಲಾಗಳ ಜೊತೆ, ಶೂ ಪಾಲಿಷ್ ಹುಡುಗ, ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿಯುವ ಭಯ್ಯಾ, ತರಕಾರಿ ಮಾರುವ ಸಕ್ಕೂಬಾಯಿ ಹೀಗೆ ತುಂಬಾ ಜನ ವಸರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದಂಧೆಗಳನ್ನು ಆಸ್ಥೆಯಿಂದಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೆಳಗಿನ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ... ಪುಟ್‌ಪಾತಿನ ಆ ಬದಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಯಕ ಗೋವಿಂದಜೀ ಪಂಡಿತ್ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಿಳಿ ಕಚ್ಚೆ ವಂಚೆ, ಖಾದಿ ಕುರ್ತಾ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆ... ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ತಿಲಕ. ಕಾಣಿಸಿಯೂ ಕಾಣಿಸದ ಹಾಗೆ ತಲೆಯ ಹಿಂದೆ ಚಿಕ್ಕ ಜುಟ್ಟು! ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಕಗಳು! ಕೈನಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುದಾರಿ! ಗೋವಿಂದಜೀ ಒಂದು ಕೈನಲ್ಲಿ ಥಳ ಥಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಹರಿವಾಣವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಗಣಪತಿ, ಶಿವಲಿಂಗ, ದುರ್ಗಾಮಾತೆ, ಆಂಜನೇಯ, ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೀಗೆ ನಾನಾವಿಧದ ದೇವತೆಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಚೆಂಡು ಹೂಗಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತುಳಸಿ ದಳಗಳು! ಈ ಪಕ್ಕ ಕುಂಕುಮ, ಅರಿಶಿನದ ಡಬ್ಬಗಳು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಊದುಕಡ್ಡಿಗಳು! ಒಂದು ಕಡೆ ಐದು ಊದುಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ....

ಮೊದಲು ಅವನು ನಿಲ್ಲುವುದು ಸಕ್ಕೂಬಾಯಿಯ ಎದುರುಗಡೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದವನಾದರೂ ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ “ತಾಯಿ, ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ್” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ತರಕಾರಿ ತೂಗುತ್ತಿರುವ ಸಕ್ಕೂಬಾಯಿ ಬೇಗ ಬೇಗ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಗಿಸಿ “ಯಾ ಗುರೂಜಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಎದುರಿಗೆ ತಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು, ಬೇಗ ಬೇಗ ಗಣಪತಿಯತ್ತ ಊದುಕಡ್ಡಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕರ್ಪೂರ ಹಚ್ಚಿ “ಜಯದೇವ, ಜಯದೇವ ಜಯ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೇಗ ಬೇಗ ಅರತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಆ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸಕ್ಕೂಬಾಯಿಯ ಮುಂದಿರುವ ತರಕಾರಿಗಳ ಕಡೆಯೂ, ತಕ್ಕಡಿಯ ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗಿಸಿ, ಸಕ್ಕೂಬಾಯಿಗೊಂದು ಚೆಂಡು ಹೂವು, ನಾಲ್ಕು ಬತ್ತಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು! ಸಕ್ಕೂಬಾಯಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು ಎಂಟಾಣೆ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. (ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂಟಾಣೆಗೆ ತುಂಬಾ ಬೆಲೆಯಿದ್ದ ಕಾಲ!)

ನಂತರ ಗೋವಿಂದಜೀ ಭೇಲ್‌ಪುರವಾಲಾನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ಜೈ ಭೋಲೇನಾಥ್" ಎನ್ನುವನು! ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ತರಹವೇ. ಆದರೆ ಪೂಜೆ ಶಿವ ಮೂರ್ತಿಗೆ! ನಂತರ ಶೂ ವಾಲಿಷ್‌ವಾಲಾ ಪರಮಾರನ ಮುಂದೆ "ಜೈ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ" ಎನ್ನುವನು. ಪೂಜೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಮಾಡುವನು.

ಆ ಪಕ್ಕ ಇರುವ ಚಪ್ಪಲಿ ರಿಪೇರಿಯವನು ಬಂಗಾಲಿ. "ಜೈ ಮಾತಾ ಕಾಲೀ ಕೀ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಪಂಡಿತ ಕಾಲಿಮಾಳ ಪೂಜೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ.

ಆರೈಯವೆಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುವುದು ಕೇವಲ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ! ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ರೂಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿ! ಎಲ್ಲ ದಂಧೆಯವರಿಗೂ ತಾವು ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ದೇವರ ಪೂಜೆ, ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಪಂಡಿತ ದೇವದೂತನಂತೆ! ಆ ದೇವದೂತನೂ ಪ್ರತಿದಿನ ನೂರಾರು ರೂಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ದೇವರನ್ನು ಧನ್ಯತೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ!

ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರಲು ಜನ ಈ ಮುಂಬೈ ನಗರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕನೂ ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ, ಅವರವರ ಭಕುತಿಗೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿಸುವ! ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ನಂತರ ಗಿರಿಗಾಂವ್‌ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುವ! ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಊರು ಕಡ್ಡಿಗಳೂ ಉರಿದಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಂದು ಗೋವಿಂದ ಪಂಡಿತ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಕೆಂಪು ದಾರ ಕೂಡಾ ತರುತ್ತಿದ್ದ. ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಾರ ಕಟ್ಟಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಲಾಡುವನ್ನೂ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೊಡುವನು. ಅಂದು ನಮ್ಮ ಸಕ್ಕೊಬಾಯಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ತಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದಲ್ಲದೇ ಎರಡು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಭೇಲ್‌ಪುರಿ ಭಯ್ಯಾ ಹಣೆಗೆ ತಿಲಕವಿಡಿಸಿಕೊಂಡು "ಪ್ರಣಾಂ ಪಂಡಿತಜೀ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕಾಲಿಗೂ ಬಿದ್ದು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನೇ ಕೊಡುವನು!

ಗೋವಿಂದಜೀ ಪಂಡಿತನ ಅಭ್ಯಾಸವಾದ ನನಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪುಟ್‌ಪಾತಿನ ಮೇಲೇ ಕಣ್ಣು ಬೀಳುವುವು! ಮಧ್ಯ ಮುಂಬೈನ ಬಡಾವಣೆಗಳ ಕಡೆ ಪುಟ್‌ಪಾತಿನ ಮೇಲೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಂಧುಗಳು, ಗಂಧದ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ನವಿಲು ಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೀಸಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪುಟ್‌ಪಾತಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಮುಸ್ಲಿಂ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು!

ಈ ದಂಧೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ ನಂತರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಡಿತರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತೊಡಗಿದರು. ಸೋಮವಾರ ಶಿವನ ಪೂಜೆ, ಮಂಗಳವಾರ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ಹಾಗೂ ಮಾರುತಿಯ ಪೂಜೆ, ಬುಧವಾರ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನ ಪೂಜೆ, ಗುರುವಾರ ಸಾಯಿಬಾಬಾರ ಪೂಜೆ, ಶುಕ್ರವಾರ ಸಂತೋಷಿ ಮಾತಾ ಪೂಜೆ, ಶನಿವಾರ ಶನಿದೇವರ ಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ತಾವು ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ದೇವರು ಬಂದರೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಬೇಡವೆನ್ನುವರು?

ನಮ್ಮ ಗೋವಿಂದಜೀ ಇನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಿದ. ಸಕ್ಕೊಬಾಯಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಂದ ಬರದೇ

ಐದನೇ ದಿನ ಬಂದು ತನಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ನಮ್ಮ ಪಂಡಿತನು “ತಾಯಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅಂದಿನ ದಿನ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ನನಗನಿಸಿತ್ತು, ನಿನ್ನ ಗ್ರಹಗತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು.. ಇಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ವಾರ ನಿನಗೋಸ್ಕರ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪಾಪ... ಎಷ್ಟೊಂದು ದುರ್ಬಲಳಾಗಿದ್ದೀಯಾ. ತೋಗೋ ಮಾರುತಿರಾಯನ ಪ್ರಸಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ. ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಸಕ್ಕೂಬಾಯಿ ಅವನಿಗೆ ಪೂರಾ ಐವತ್ತು ರೂಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ!

ನಮ್ಮ ಶೂ ಪಾಲಿಷ್ ವಾಲಾನಿಗೆ ಪಂಡಿತನ ಶಕ್ತಿ ಅರಿವಾದ ನಂತರ ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪೂರ್ತಿ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿದ! ಭೇಲ್‌ಪುರಿ ವಾಲಾ ತನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾರುತಿರಾಯನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿದ. “ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಮಾರುತಿ ಮದುವೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲ? ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗೋವಿಂದಜೀ ಆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ!!

ಅದಾದ ನಾಲ್ಕೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇಲ್‌ಪುರಿ ವಾಲಾನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಗೋವಿಂದಜೀ ಪಂಡಿತ್ ಜನಪ್ರಿಯನಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋದ!

ನನಗೆ ಮುಂಬೈನಿಂದ ವರ್ಗವಾಯಿತು. ನಂತರ ನಾನು ಪುನರಾಗಮಿಸಿದ್ದು ಮುಂಬೈಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ! ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ತಿಯಾಗಿ ಈಗ ನಾನು ಆಫೀಸಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಳಾಗಿದ್ದೆ. ನನಗೋಸ್ಕರ ಕಾರು ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಮನೆಗೆ. ಅದೇ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನೆ ಹೂಡಿದೆ. ನನ್ನ ಕಾರು ಅದೇ ಬಸ್‌ಸ್ವಾಪಿನ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಾಗ ನಾನು ನಮ್ಮ ಸಕ್ಕೂಬಾಯಿ, ಪಂಡಿತಜೀ ಯಾರಾದರೂ ಕಾಣುವರೇನೋ ಎಂದು ಆಶೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಈಗ ಮುಂಬೈ ತುಂಬಾ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ಪುಟ್‌ಪಾತಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕೂಡಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ...

ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಗಿರಿಗಾಂವ್ ಈಗ ಇನ್ನೂ ಗದ್ದಲವಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲೂ “ಸುತ್ತಾಡುವ ದೇವರುಗಳು” ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು! ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಡಿತಜೀ ನನ್ನತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು! ನನಗೂ ಅವರನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ನೆನಪು!

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅವರೇ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಬೆಹನ್ ಜೀ, ನೀವು ಮೊದಲು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತೆ?” ಎಂದರು.

ನನ್ನ ಮಿದುಳಿನ ಟ್ಯೂಬ್ ಲೈಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು “ಗೋವಿಂದಜೀ ಅವರಲ್ಲವೇ ನೀವು?” ಎಂದೆ. ಆತನ ಮುಖ ಹಿಗ್ಗಿಹೋಯಿತು. “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದ ನಂತರವೂ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರಲ್ಲ.. ಬನ್ನಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದವರೇ ಗರ್ಭಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆರತಿ ಬೆಳಗಿ ಆರತಿಯ ತಟ್ಟೆಯ

ಜೊತೆ ಒಂದು ಪೇಢಾದ ಡಬ್ಬ ಎರಡು ಬಾಳೆಹಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಕೆಂಪುದಾರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಬಂದರು.

ನನ್ನಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಗೋವಿಂದಜೀಯ ಪ್ರತಾಪ ಕೇಳಿದ್ದ ನನ್ನ ಪತಿದೇವರೂ ಈ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಊಹಿಸಿ “ಇವರು ಗೋವಿಂದಜೀ... ನಿನ್ನ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು. ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಗೋವಿಂದಜೀ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಲಕವಿಟ್ಟು ಕೆಂಪುದಾರ ಕಟ್ಟಿ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ತಟ್ಟನೇ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ. ಗೋವಿಂದ ಜೀ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನನ್ನ ಪರ್ಸಿನತ್ತಲೇ ನೆಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅದು ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಪರ್ಮು ನೋಡಿ! ನನ್ನ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್, ಪ್ಯಾಸ್ ಕಾರ್ಡ್, ಮೂರು ವಿಮಾನ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಫ್ರೀಕ್ವೆಂಟ್ ಫ್ಲಯರ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು. ಎ.ಟಿ.ಎಮ್. ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಬಂದವು. ಯಜಮಾನರು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ನನ್ನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ ಒಂದಾದರೂ ನೋಟು ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ!

ಆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಯುಗದಂತಾದ ಮೇಲೆ, ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್ ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಸತ್ಯ ನನಗೆ ಅರಿವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಒಂದು ನೋಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿತು. ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡದೇ ಅದನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟೆ. “ಮಂಗಳ ಮಸ್ತು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗೋವಿಂದಜೀ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದರು! ಮುಖ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿತ್ತು!

ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗುತ್ತಾ ಯಜಮಾನರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೂ ನಾನೇ ಗೋವಿಂದಜೀ ಭೇಟಿಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸಿದೆ! “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಪೇಢಾವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಯಜಮಾನರಿಗೂ, ಡ್ರೈವರಿಗೂ ಹಂಚಿ ನಾನೂ ಕಣ್ಣೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದೆ.

“ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಈ ಪೇಢಾದ ಮೂರು ಕಿಲೋಗಳನ್ನು ನಾನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನಲ್ಲ.” ಎಂದು ಯಜಮಾನರು ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿಯೇ ಚುಚ್ಚಿದ್ದರು. ಆಗಲೇ ನನಗೆ ಅರಿವಾಗಿದ್ದು ಗೋವಿಂದಜೀಯವರಿಗೆ ಐನೂರು ನೋಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು!

“ಆ ಪುಟ್‌ಪಾತಿನ ಸಕ್ಕಾಬಾಯಿಯೋ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥಳು ನೀನೂ ಅವಳ ತರಹವೇ ಗೋವಿಂದಜೀಯ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದೆಯಲ್ಲ” ಎಂದೂ ನಗಾಡಿದರು ಪತಿ ದೇವರು!

ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಾಲ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪಿನಲ್ಲೇ ನನಗೂ ವಿವಿಧ ದೇವತೆಗಳ ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಪ್ರಾಪ್ತ ಪಡಿಸಿದ ಈ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ತಡವಾದರೂ ಸರಿ, ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ದುಡ್ಡಿಗೆನು, ಬರುತ್ತದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ!

“ಜೈ ಭಜರಂಗ ಬಲಿ, ಜೈ ಭೋಲೇನಾಥ್, ಜೈ ದುರ್ಗಿ ಮಾತಾ” ಎಂಬ ಉದ್ಗಾರ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು! ಯಜಮಾನರತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕೆ. ಈ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ... ಯಾಕೆ?” ಎಂದು ಕೊಂಡೆ.

ಮೇಲ್ ಸಂಪಾದನೆ

- ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್

ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾವೇನಾದರೂ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ನೌಕರರ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ. ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳು 'ಸರ್ಕಾರಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವನ್ನೇ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ ಭರಿತವಾಗಿರುತ್ತೆ. ದಿನಕ್ಕಿಷ್ಟು ಎಂದು ನಿಗದಿಯಾಗದ ಸಂಪಾದನೆ ಅದು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ತಪ್ಪದೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಉತ್ತೇಜನ. ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ರಜೆ ಹಾಕಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ 'ಮಾಮೂಲು' ಅವರಿಗೆ ದಕ್ಕುವ ಏರ್ಪಾಡು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇದೆಯಂತೆ. ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಒಳ ಒಪ್ಪಂದವಿರುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅದೊಂದು "ಮ್ಯಾಚುಯಲ್ ಫಂಡ್" ಅಲ್ಲವೆ. ಹಂಚಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ, ನಿಷ್ಠೆ ಮೆರೆಸುವ ಭ್ರಷ್ಟರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರೋದು ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆ. ಜೈ ಹೊ! ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಪೀಠಿಕಾ ಪ್ರಹಾರ ಏಕೆ ಗೊತ್ತಾ? ಕೆಲವು ನಡದ್ಯಷ್ಟರು ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಗಳನ್ನು ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಸಬಾರ್ಡಿನೇಟ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರುತ್ತೆ. ಸಮವಸ್ತ್ರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಕೊರಗಿಂದರೆ ತಮಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ 'ಮಾಮೂಲಿ' ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಷ್ಟು ನಿರಾಶರಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ (ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಗೆ) ಮಾರ್ಗವಿರುತ್ತೆ. ಅಂತ ಹರನಾಥನಂತಹವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ದಿನಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊ ಇಷ್ಟೊ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಸಾರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಸಿಗುತ್ತೆ. ಕನಿಷ್ಠವೆಂದರೆ ಆಟೋರಿಕ್ವಾ ಚಾರ್ಜ್. ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಬಸ್ ನಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಉಳಿತಾಯ. ಹರನಾಥನಂತಹವರಾದರೆ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಆದಷ್ಟು ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಸುತ್ತಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಪೂರ್ತಿ ಹಣ ಗುಳುಂ! ಅವನು ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅನಾಹುತಗಳು ತಪ್ಪುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅವನು ಲೇಟಾಗಿ ಬಂದರೂ. ಕೆಲವರು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ. ತುರ್ತು ಕೆಲಸವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ತುಸು ತೊಂದರೆ. ಇತರ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ, ಇತರ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಗೆ, ಇನ್ ಕಂ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಮೂರು ಕೆಲಸಹಾಕಿದರೂ ಹರನಾಥ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ "ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬ ರಷ್ ಇತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಹೋದಾಗಲೇ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಭತ್ಯೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ.

ಹರನಾಥನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಆಫೀಸರ್ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಡೇ ಪಕ್ಷ

ದಿನಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ (ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು) ಭತ್ಯೆ ಸಹಿ ಹಾಕುವ ಆಸಾಮಿಯಿರಬೇಕು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಕ್ರೂರ, ನಿರ್ದಯಿ ಆಫೀಸರ್ ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೋಚರ್ (Voucher) ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗಲೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಹಿ ಹಾಕುವ ಕೆಟ್ಟ ಆಭ್ಯಾಸ ನನ್ನದು. ಒಮ್ಮೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್ ಕೊಟ್ಟು ಬರಲು ಹರನಾಥನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚಾರಿ ಭತ್ಯೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಹಣ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟೋಗ್ರಾಮ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಅದು ಕಾರ್ಮಿಕ ವಿರೋಧ ನೀತಿಯೆಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪವೂ ಬಂತು. ಆದರೂ ನಾನು ನನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಮೂಲ ಖರ್ಚಿಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಆಟೋಚಾರ್ಜ್ ಕೊಡಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಹರನಾಥ ನಮ್ಮ ದಂಡುಪ್ರದೇಶದ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಶಾಖೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು 25 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನಂತೆ. ಆಗಷ್ಟೆ ಶಾಖೆಗೆ ಬಂದ ಹೊಸಬ ಆಫೀಸರ್‌ಗೆ ಜಾಗದ ಜಾತಕ (ಭೌಗೋಳಿಕ) ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಸಹಿ ಹಾಕಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು. ಹತ್ತುಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿ ಹತ್ತುಮೆಟ್ಟಲು ಇಳಿದು ಬರಲು ಅವನಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿ! ಒಂದೊಂದು ಮೆಟ್ಟಲಿಗೆ 1 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಂತು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲುಪಿದ ಸುದ್ದಿ. ಲೆಕ್ಕಪರಿಶೋಧಕರೊಬ್ಬರು ಹರನಾಥನ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಹಸವನ್ನು ಅದೇ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತ್ರಿ ವೇ (Three Way) ಪಿನ್ ತರಿಸಿದಾಗ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ 14 ರೂಪಾಯಿ ಬರೆದಿತ್ತು. 'ಅಷ್ಟೊಂದು ದುಬಾರಿ' ಎಂದು ಅವರೇ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅಂಗಡಿ ಮಾಲಿಕ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ರಸೀದಿ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 4 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಹರನಾಥ ತಾನೇ 4ರ ಪಕ್ಕ 1 ಒಂದನ್ನು ಎಡಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದ (ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಬೇಗ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂಬ ಅರಿವಿರಬೇಕು) ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅಂಕಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೂ ನಮೂದಿಸಿರುವಾಗ ಹರನಾಥ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಂಗಡಿ ಮಾಲಿಕ ಕಟ್ಟಾ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿ, ಅಕ್ಷರದಲ್ಲೂ ನಾಲ್ಕು ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದ್ದ 'ನಾಲ್ಕು' ಎಂಬ ಪದದ ಹಿಂದೆ 'ಹದಿ' ಎಂದು ಸೇರಿಸಿದ್ದ. ಈ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿನಿಂದ ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ಹರನಾಥನ ಜೋಬು ಸೇರಿತ್ತು. ದಂಡಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮ ಮೆರೆಸಿದ್ದ ಆ ಅಂಗಡಿ ಮಾಲಿಕ, ಅದರ ಸದುಪಯೋಗ ಪಡೆದ ಹರನಾಥನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮೆಚ್ಚಲೇಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ವಿಷಯವೆಂದು ಮುಂದೆ ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಆಫೀಸರ್‌ಗಳಿಗೇ ವಾರ್ನ್ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ದಿನನಿತ್ಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೆರಳಚ್ಚು (Xerox) ಮಾಡಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ನಾನು ಶಾಖೆಗೆ ಹೋದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖು ಹರನಾಥ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ತಂದು ಹಿಂದಿನ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಖೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ನೆರಳಚ್ಚಿನ ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚಿನ ದುಷ್ಟ

ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಅದನ್ನು 'ಪಾಸ್' ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಿತ್ತೇ ವಿನಾ ಯಾವ ವಿಷಯ ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಲು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಸಹಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ಹಣ ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆ. "ಸಾರ್, ನನ್ನೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ವೆ ನೀವು ಕೊಡುವ ಹಣಕ್ಕೆ ರಸೀದಿ ತರಲ್ವೆ? ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಸಲು 'ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಮಸ್ಯೆ' ಬರುತ್ತೆ ಸಾರ್" ಎಂದ. "ಪರವಾಗಿಲ್ಲವು ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ತಾನೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲ ತಾನೆ" ಎಂದು ಪನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಬಚಾವ್ ಆದೆ. ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಅಂಗಡಿಗೆ ನಾನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಸೀನಿಯರ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಹೋಗಿ ಅವರ ದರ ದುಬಾರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ "ನಿಮ್ಮ ಹರನಾಥ ತುಂಬು ಸಂಸಾರಿ, ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಂತಾ ಆ ರೇಟ್ ತೋರಿಸಿದ್ದೀವಿ ಸಾರ್. ನಮ್ಮ ಅಂಗಡೀಲಿ ಬೇರೆ ಅಂಗಡಿಯವರ ದರವೇ ಇದೆ" ಎಂದುತ್ತರ ಬಂತು. "ನಮ್ಮ ಹರನಾಥ ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೀರಾ?" ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ "ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ" ಎಂಬುತ್ತರ ಬಂತು.

"ನೋಡ್ಲಿ, ನೀವು ಹರನಾಥ ಬದುಕಲಿ ಅಂತಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀರಾ ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನ ಕೆಲಸ ಹೋದರೆ ನೀವೇ ಅವನ ಸಂಸಾರ ಹಾಳುಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಬರುತ್ತೆ" ಎಂದು ಅಂಗಡಿ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಬಂದೆವು.

ನಾಜೂಕು

ಈಗೀಗ ಹುಡುಗಿಯರು
ತುಂಬಾ ನಾಜೂಕು
ನಂಬಿ ನಾ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ ಜೋಕು
ಗಂಡನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ಕೆಮ್ಮಾದರೂ ಸಾಕು
ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ
ನಿಜಕ್ಕೂ

ತುಂತುರು

- ದಂನಳಿ

- ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ನಾವು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತೇವೆ.
- ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ transparency ಇರಬೇಕು ಅಂತಾರೆ. ನನ್ನ ಆಡಳಿತದ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಎಂದರೆ transfarency ಎಂದು ಸಿ.ಎಂ. ಹೇಳಿಲ್ಲ
- Photography is always not beautiful.
- ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕುದುರೆ ಚಾಟಿಯ ನೆರಳಿಗೇ ಓಡುತ್ತದೆ.
- ನಿಮಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟವೇ. ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಹೇಳಿ... ರೀ...
- ಮಳೆ ಬಂದು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟ ನಿಂತರೆ covers on; players off.
- Man does not live by bread and traffic jam alone.
- ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಬೋಂಡಾ ಗೊತ್ತು; ಬಿಸಿಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತ್ ಎಂದರೆ?
- ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಉಡುಪು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವರ್ಚಸ್ಸಲ್ಲ.
- Old books bear within them the fragrance of age; a sweetish smell of time gone by
- ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಮನ್ ಸೆನ್ಸ್ ಇದ್ದರೆ ಡೈವೋರ್ಸ್ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಮನ್ ಸೆನ್ಸ್ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಮದುವೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
- Maximumbai ಎಂದರೆ?
- Frog ಬಿ ಕಭೀ toad ಥಾ ಎಂಬ ಸಿನಿಮಾ ಬರಬಹುದೇ?
- I wanted to be somebody in life but now I think I should have been more specific.
- ಈ ಬಾರಿ ಬೇಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಹಸುಗಳು ಹಾಲು ಬದಲು ಹಾಲಿನ ಪೌಡರ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬ್ರೆಡ್ ಮನೆಗೆ ತರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟೋಸ್ಟ್ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.
- Many can improve their communication skills by keeping mum.
- ಹುಚ್ಚುಮುಂಡೆ ಮದುವೇಲಿ ಉಂಡವನೇ ಜಾಣ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಮದುವೆ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲ್ ಅನ್ನು ಮೇಯೋ ಹಾಲ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದೇ?
- ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಯಾರೂ ತಾವಾಗಿಯೇ ಬಯಸರು.

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಪ್ರಣಬ್ ಮುಖರ್ಜಿ ಈಚೆಗೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವರ್ಷದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಎಂದರೆ ಒಂದರ ಮುಂದೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸೊನ್ನೆಗಳು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ (ಒಂದರ ಮುಂದೆ ಐದು ಸೊನ್ನೆ) ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದವರನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹುಕಾರರು - ಲಕ್ಷಾಧಿ ಪತಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಬೈ - ನಲ್ಲತ್ತು ಅಡಿ (ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು - ಮೂವತ್ತು) ಸೈಟುಗಳಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಕೋಟಿ (ಒಂದರ ಮುಂದೆ ಏಳು ಸೊನ್ನೆ) ರೂಪಾಯಿ ಆಸ್ತಿವಂತರು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಏಕೋ ಏನೋ ನಮ್ಮ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಅರ್ಬುದ - ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಎನ್ನುವ ಪದವೇನೋ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಅರ್ಬುದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ! ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪದಗಳ ಆಭಾವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಯನ್ (ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ - ಒಂದರ ಮುಂದೆ ಆರು ಸೊನ್ನೆಗಳು) ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅಂಕೆ ಬಿಲಿಯನ್ ಪದಕ್ಕೆ ಈಚಿನವರೆಗೂ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಮಿಲಿಯನ್ (ಒಂದರ ಮುಂದೆ ಒಂಬತ್ತು ಸೊನ್ನೆಗಳು) ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವಿದ್ದರೆ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಬಿಲಿಯನ್ ಪದಕ್ಕೆ ಮಿಲಿಯನ್ ಮಿಲಿಯನ್ (ಒಂದರ ಮುಂದೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸೊನ್ನೆಗಳು) ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವಿತ್ತಂತೆ. ಈಗ ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಪದದ್ದು ಅದೇ ಹಣೆಬರಹ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ (ಕೇವಲ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಹಳೆಯ) ಕಾಲಿನ್ಸ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಿಟನ್ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಜರ್ಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಎಂದರೆ ಮಿಲಿಯನ್ ಮಿಲಿಯನ್ ಮಿಲಿಯನ್ - ಒಂದರ ಮುಂದೆ ಹದಿನೆಂಟು ಸೊನ್ನೆಗಳು. ಆದರೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಕೆನೆಡಾಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಎಂದರೆ ಸಾವಿರ ಬಿಲಿಯನ್ ಒಂದರ ಮುಂದೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸೊನ್ನೆಗಳು.

★★★

ನಾವು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳು ಬಳಸುವ ಬಿಲಿಯನ್ ಟ್ರಿಲಿಯನ್‌ಗಳನ್ನು ನಾವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಅಂತಹ clumsy ಪದ ಸಮೂಹದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವಂತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇರಬೇಕು. ನಾವೇನಾದರೂ ಅಮೆರಿಕಾದಂತೆ ಮಿಲಿಯನ್ ಬಿಲಿಯನ್ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಣಬ್ ಮುಖರ್ಜಿ ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ 2009-2010 ವರ್ಷದ ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚು 10 ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕೊಂಚ ಅಧಿಕ. (ಇಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತು

ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಮೂತ್ರ!) ಈ ವರ್ಷದ ಖರ್ಚು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಖರ್ಚಿಗಿಂತ ರೇಕಡಾ ನಲ್ಲತ್ತರವು ಹೆಚ್ಚಿತೆ. ಪಿರವಾದ್ಯವದ ಸ್ಲೋ ದೌನ್ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಇಳಿದಿದೆ. ಒಜೆಟ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಐವತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿಗಳ ಸಾಲ ಎತ್ತುತ್ತಿದೆಯಂತೆ. ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನೂರು ಕೋಟಿಯನ್ನು ಮೀರಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾದರೂ ಇದೇನು ಕಡಿಮೆ ಮೊತ್ತದ ಸಾಲವಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಹೊಸದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಸಾಲ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಯಡ್ಕೂರಪ್ಪನವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ 31 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಹೊರಸಿದ್ಧರೆ ನಾವು ಕೇವಲ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ (ಹೆಚ್ಚುವರಿ) ಸಾವಿರ ಸಾಲಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೂವತ್ತೊಂದು ಪ್ಲಸ್ ಹನ್ನೊಂದು ಜುಮ್ಲಾ ನಲ್ಲತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರು. ಇದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಇಲ್ಲೂ ಕರಿಮೋಡಗಳಲ್ಲೊಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ರೇಖೆ. ಅಮೆರಿಕಾ ಫೆಡರಲ್ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ವರ್ಷದ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಒಂದು ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಮುಟ್ಟಿದೆಯಂತೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಕೇಡಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವೇ?

★★★

ಚರಿತ್ರೆಯಾಗುವ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಖುದ್ದಾಗಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ತೀರಾ ಅಪರೂಪವಾಗಿ. ಈ ವರ್ಷದ ವಿಂಬಲ್ಡನ್ ಫೈನಲ್ಸ್ ಇಂತಹ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕ್ಷಣವೊಂದನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲೆಂಡಿನ ರೋಜರ್ ಫೆಡೆರರ್ ಅಮೆರಿಕಾದ ಆಂಡಿ ರಾಡಿಕ್ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೆರಫಾನ್ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದುಕಂಡ. ಆ ಚರಿತ್ರಾರ್ಥ ಕ್ಷಣವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಸಂತೋಷಿಸಿದೆವು. ಇದು Grand prix ಎಂದು ಬರೆದು ಗ್ರಾನ್ ಪ್ರಿ ಎಂದು ಬರೆಯುವ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಫೈನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಫೆಡೆರರ್‌ನ ಹದಿನೈದನೆಯ ವಿಜಯ. ಅಮೆರಿಕಾದ ಪೀಟ್ ಸಾಂಪ್ರಸ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇದ್ದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಫೆಡೆರರ್ ಅಳಿಸಿದ. ಫೆಡೆರರ್ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೂ ಒಂದು ಪಾಲಿತ್ತು, ನಿಜ. ನಾಡಲ್ ಈ ವರ್ಷ ಆಡಿದ್ದರೆ ಫೆಡೆರರ್ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಧೀರರ ಪರ ಎನ್ನುವ ಅನುಭವವಾಣಿಯೇ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಫೆಡೆರರ್ ಆರು ಬಾರಿ ವಿಂಬಲ್ಡನ್, ಐದು ಬಾರಿ ಅಮೆರಿಕನ್ ಓಪನ್, ಮೂರು ಬಾರಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ ಓಪನ್ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಓಪನ್ ಚಾಂಪಿಯನ್‌ಷಿಪ್ ಗೆದ್ದಿರುವ ವೀರಾಧಿ ವೀರ. ಅವನ ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿಂಬಲ್ಡನ್ ವಿಜಯ ಅದ್ಭುತ, ಮಹಾದ್ಭುತ.

★★★

ನಾನೂ ಭಟ್ಟನೂ “ಕೋಪೀನ ಸ್ನೇಹಿತರೇ”. ಆದರೂ ಈಚೆಗೆ ನಾನು ಬರೆಯುವ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಭಟ್ಟ ನನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ‘ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್’ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. “ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ವಂದಿಮಾಗಧರಂತೆ ಇಷ್ಟು ಉದ್ವವಾದ ಹೆಸರಿನ ಹೊಗಳಿಕೆ ಯಾಕೆ? ಸುಮ್ಮನೆ ಹಿಂದಲಂತೆ ರಾಮ ಎಂದು ಕರೆ” ಎಂದು ಭಟ್ಟನಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದುದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭಟ್ಟನು “ನಿನ್ನದಾದರೂ ನೀನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನಿನ್ನ ಪದಾರ್ಥ ಯಾವುದು ಗೊತ್ತೇ? ಅದೇ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು; ಉಪಯೋಗಿಸಿದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕುರಿತೇ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ “ಪೂರ್ಣಮಹಃ ಪೂರ್ಣಮಿದಂ ಪೂರ್ಣಾತ್ ಪೂರ್ಣಮುದುಚ್ಯತೇ! ಪೂರ್ಣಸ್ಯ ಪೂರ್ಣಮಾದಾಯ ಪೂರ್ಣಮೇವಾವಿಶಿಷ್ಯತೇ - ಪೂರ್ಣದಿಂದ ಪೂರ್ಣವನ್ನು ಕಳೆದರೆ ಪೂರ್ಣವೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ - ಎಂದಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ. ನಾನು “ಹೌದು ಪೂರ್ಣಮದಃ - ನೀನು ಪೂರ್ಣಮತ್ತನಾಗಿರುವುದು ನಿಜ” ಎಂದೆ.

ಭಟ್ಟನು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುವುದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಿದೆ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಭಟ್ಟ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕರೆದಾಗ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದುಂಟು. ರೈಲು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ, ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಬಡತನದ ಭಂಡತನದ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಅಚ್ಚಿನ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕರ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಕೆಲವರು ಗೌರವದಿಂದ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದುದುಂಟು. ಭಟ್ಟ ಮಾತ್ರ “ನೀಮಗೇನು ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಮಂತ್ರ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಹಾಕಿದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಬಿದ್ದ ಪರದೆ ಎಳುತ್ತದೆ. ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎದ್ದ ಕೈ ಸಲಾಮು ಮಾಡುತ್ತದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ನನಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಭಟ್ಟನ ಮಾತು ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿ ನಾನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಆ ದಿವಸ ನಾನು ಹಾಸನ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಭಟ್ಟನೂ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಭಟ್ಟ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೇ ಕೂಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಜನರ ದೃಷ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬೀಳಲಿ ಎಂದಿರಬಹುದು. ಹಾಸನದ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಗುಂಪಿನ ಹಿಂದೆ ಅರವತ್ತನೆಯವನೋ, ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯವನೋ ಆಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಜನ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಂತು ನಿಂತು ನನಗೆ ಬೇಸರಿಕೆ ಆಯಿತು. ನಾನು ಭಟ್ಟನಿಗೆ “ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಬೇಕು ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಲು” ಎಂದೆ. ಭಟ್ಟನು

“ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಫಜೀತಿ? ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಹೋಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು” ಎಂದ. ನಾನು “ಆ ಕಡೆ ‘ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ” ಎಂದೆ. ಭಟ್ಟನು “ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ” ಎಂದು ನಕ್ಕ.

ಆ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ “ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ನನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಹಿಮೆ” ಎನ್ನಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಕಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅಶುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನಂತೆ. ಅಹಂಕಾರವೇ ಅಶುದ್ಧ. ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೊಬ್ಬರು “ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ?” ಎಂದರು. ಯಾರಾದರೂ ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅಪಶಕುನವೆಂದು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಊರು ಸಾಹುಕಾರರು ‘ಎಲ್ಲಿಗೆ’ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸನದ ಕಡೆ ಹೊರಟಿದ್ದರೆ “ನರಸೀಪುರಕ್ಕೆ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. “ಯಾವ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿಯಾವ ಹಾವು ಇದೆಯೋ, ನಮ್ಮ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರಬೇಕು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕರಾದ ನಾವು ಇರುವುದನ್ನು ಇರುವಂತೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾರಾದರೂ “ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರಿ” ಎಂದ ಕೂಡಲೆ ಪೆಚ್ಚರಾಗಿ ಸತ್ಯ ಹೇಳಬಿಡಬೇಡಿ. ‘ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆತ್ತಲೆ’ ಎಂಬ ಗಾದೆ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿ. ಅವಧರಿಸಿ.

ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದವರು ಮತ್ತೆ “ಸ್ವಾಮಿ? ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ?” ಎಂದರು. “ಮೈಸೂರಿಗೆ” ಎಂದೆ. ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗುವೂ, ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖಭಾವವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ನಾನು ಏನೊಂದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವರು ನನ್ನ ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟನ್ನು ಸರಕ್ಕನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು. “ಟಿಕೆಟ್ ತರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೂ ಮೈಸೂರಿಗೆ” ಎಂದರು. ಭಟ್ಟನನಗೆ “ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ, ದೀಪ ಎಲ್ಲಿದ್ದ್ರಾ ಪ್ರಕಾಶವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು.

ಕ್ಯೂ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮಹರಾಯ ಬಹು ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನುಗ್ಗಾಟ ತಿಕ್ಕಾಟದಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯಾ ಎಷ್ಟು ಜಖಂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೋ! ಆದರೆ ಈ ಕ್ಯೂವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದವನು, ಒಳಗಿರುವವನು ಸರಸರನೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರ - ಅಂದರೆ ಜನರ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಷದವರ ಅಂದರೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡುವವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಅರ್ಥಗಂಟಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಟಿಕೆಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವರು ಬಂದರು. ಟಿಕೆಟ್ಟನ್ನೂ ಚಿಲ್ಲರೆಯನ್ನೂ ಜೋಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು “ಬಂದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ನಾನು “ನನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ ಚಿಲ್ಲರೆ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು” ಎಂದೆ. ಭಟ್ಟನು “ನಿಮಗೆ ಯಾಕೆ ಯೋಚನೆ? ಕುಡಿದ ನೀರು ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂದ.

ಇನ್ನೇನು ರೈಲು ಬರುವ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಲಗ್ಗೆಜ್ ತಕ್ಕಡಿಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಗಂಟುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ತೂಕ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತೂಕವಾದ ನಂತರ ರೈಲ್ವೆ ಆಳು ಗಂಟುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ. ಭಟ್ಟ "ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎದ್ದ. ನನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು. ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಗುಮಾಸ್ತರು "ಆ ಎರಡು ಗಂಟು ಯಾರವು?" ಎಂದರು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಮ್ಮ ಜೇಬಿನಿಂದ ಎರಡು ಮೈಸೂರು ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನೂ ಅವರಡಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿದ್ದ ಎರಡು ಪಾಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದರು. ಟಿಕೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರು "ಆ ಟಿಕೆಟು ಯಾರದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು "ಇವರೇ, ನಮ್ಮವರೇ" ಎಂದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರ ಟಿಕೆಟ್, ಅವರ ಕೈಲಿ ಕೊಡಿ" ಎಂದ. ಅನಂತರ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ರೈಲ್ವೆಯವರೂ ಪೋಲೀಸಿನವರೂ ಅವಲಂಬಿಸುವ ದುರಾಸೆಯ ಮುಖಭಾವದಿಂದ "ಅವರ ಟಿಕೆಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಲಗ್ಗೆಜನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತೀರೋ?" ಎಂದ. ನನಗೆ "ಒಳ್ಳೆಯ ಪೀಕಲಾಟಕ್ಕೆ ಬಂತಲ್ಲ" ಎಂಬ ಭಯವಾಯಿತು. ಏನು ಜವಾಬ್ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು "ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ಸಾಮಾನೂ ಅವರದೇ" ಎಂದರು. ಟಿಕೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರು "ಹಾಗಾದರೆ ಅವರ ಸಾಮಾನು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ. ಅವರ ಕೈಲಿ ಕೊಡಿ" ಎಂದ. ನನಗೆ ನನ್ನ 'ಸ್ನೇಹಿತರ' ಮೇಲೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿನಯದ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, "ಸಾರ್ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದರು. ಒಂದು ಗಂಟನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಟಿಕೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ "ಕಾಫಿ ಖರ್ಚು" ದೊರೆತಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ನಾನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗಂಟನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. "ಹಗುರವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ" ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವ. ಒಂದು ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಚೆ, ದುಪಟಿ, ಇವೇ ನನ್ನ "ಮಸ್ಟ್ ಕಿಟ್" (must kit). ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೊಲ್ಡಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಸಾಮಾನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಊರಿನಿಂದ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟರೆ ರೈಲುಭಾರ್ಜಿಗಿಂತ ಜಟಕಾ ಕೂಲಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಅಧಿ ಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂಜನೇಯ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹೊತ್ತಂತೆ, ತಮಗಿಂತ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಭಾರವಾದ ಹಾಸಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಏದುತ್ತಾ ರೈಲ್ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹಾಸಿಗೆ ತೂರಿಸುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಕನಿಕರವುಂಟಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ಕೈನಲ್ಲಿ ಹಗುರವಾಗಿ ನನ್ನ ಗಂಟನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಿಪಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಸರ್ರನೆ ರೈಲಿಗೆ .. ರೈಲಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಹೋಗುವುದು ನನ್ನ ಪದ್ಧತಿ. ಭಾರದ ಭಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟವಲನ್ನು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ನಾನು ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರ ಗಂಟನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೆ. ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಭಟ್ಟ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ಅವನಿಗೆ ಸಹ "ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಇವರಿಗೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಟಿಕೆಟ್ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ?" ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು. ನನಗೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕನಿಕರಕ್ಕಿಂತ ಚೇಷ್ಟೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರಿತು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಗಾಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಗಂಟನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನನ್ನದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಆ ಉದ್ದವಾದ ಗಂಟನ್ನು ಕಿಟಕಿ ಮೂಲಕ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅದು ತಗಲಿತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನೇ ನುಂಗುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ, “ಗೂಡ್ಸ್ ಗಾಡಿಗೆ ಯಾಕೆ ಹಾಕಬಾರದು? ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಈ ‘ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್’ ನವರ ಕಾಟ” ಎಂದರು. ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರ ಮೇಲೆಯೇ ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ನನ್ನ ಚಿಲ್ಲರೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ನೋಡಿ ಸಾರ್, ನಿಮ್ಮ ಟಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಹದಿಮೂರಾಣೆ ಉಳಿಯಿತು. ಲಗೇಜ್ ಫಾರ್ಜು ಬಹಳ ದುಬಾರಿ ಸಾರ್. ಏನೋ ನೀವು ಪರಿಚಿತರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವಯವಿಟ್ಟುದರಿಂದ ಸರಿಯಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಲಗೇಜ್‌ಗೆ ಕಕ್ಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ... ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಕೊತ್ಕೋಳಿ ಸಾರ್” ಎಂದರು. “ಇನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುವ ವರೆಗೆ ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತು ಬೇಡ” ಎಂದು ನಾನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತೆ. ಪ್ರಯಾಣಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು “ಆ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿರುವುದೇನು?” ಎಂದರು. ನಾನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ.

ರಾತ್ರಿ ಎಂಟುವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ರೈಲು ಕೃಷ್ಣರಾಜ ನಗರ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಮೈಸೂರು ಗಡಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ “ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್” ನವರ ಎದೆ ನಡುಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಾಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸಿನವನು ಬಂದ. ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಗಂಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಗಂಟನ್ನು ನೋಡಿ “ಇದು ಯಾರದು?” ಎಂದ. ಅವರು “ನನ್ನದು” ಎಂದರು. ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಡಿಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಗಂಟನ್ನು ನೋಡಿ “ಇದು ಯಾರದು?” ಎಂದ. ನಾನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ನನ್ನನ್ನು ತಿವಿದರು. ನಾನು “ಗಂಟು ನನ್ನದು” ಎಂದೆ. ಆತ “ಅದರಲ್ಲಿರುವುದೇನು?” ಎಂದ. ನನಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. “ಗಂಟು ನನ್ನದಲ್ಲ; ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟೆ. ಈ ‘ಕಿರುಕುಳವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಯಾಕೆ? ಅವರ ಪಾಡು’ ಎಂದು ನಾನು ಬಾಯಿ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು “ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್. ಸಂಸಾರದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ” ಎಂದರು. ಪೊಲೀಸಿನವನು ಅವರ ಕಡೆ ದುರದುರನೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ‘ನಿಮಗೇನು ಸುಮ್ಮನಿರಿ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದ. ಅನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು “ಅದರಲ್ಲಿರುವುದೇನು?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ. ನಾನು ಜವಾಬು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ “ನೀವು ಇಳೀರಿ. ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು” ಎಂದ. ಗಂಟು ನನ್ನದಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಅನೇಕ ವಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದೆ. ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸಿನವರು ನನ್ನ ಟಿಕೆಟ್‌ನ್ನೂ, ಗಂಟನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ‘ಬಟ್ಟೆ ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಾರ್. ಬೆಳಗಿನ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ನಂಜರಾಜ ಬಹದ್ದೂರ್ ಛತ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದ. ನನಗೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾನು ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ರೈಲು ಹೊರಟೇ ಹೋಯಿತು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೈ ಅಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಖೂನಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಶನಿಖೆಗೆ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದುದರಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ವರೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಪೊಲೀಸಿನವರು ನನ್ನ ವಂಶ ಕುಲ ಗೋತ್ರ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಬಟ್ಟೆಯ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನ ಪದಾರ್ಥಗಳಾವುವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಬಂದರು. ನನಗೆ ಒಂದು ದಿನದಿಂದ ಆದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮರುಗಿದರು. ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ರೈಲಿನಿಂದ ಇಳಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ “ಇವರ ನಡತೆ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿತ್ತು” ಎಂದ. ಹಾಸನ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಗಂಟು ನನ್ನದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳದಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ನಡತೆ ಸಂಶಯಾತ್ಮಕ ಎಂಬುದು ನನಗೇ ತೋರಿತು. ಯಾವುದೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೋ ಶಿಕ್ಷೆಯಂತೂ ಆಗುತ್ತೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ರೈಲು ಹತ್ತಿ ಮೈಸೂರು ಕಡೆಗೆ ಗಂಟಿನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಾಗರಕಟ್ಟೆ ಸೇತುವೆಯ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಆ ಗಂಟನ್ನು ಎಸೆದುಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಅದುಮುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇತರ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಭಯದಿಂದ ನನ್ನ ಆಸೆಯನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ನಂತರ ಭಾರದ ಭಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಂಚೆಯನ್ನು ಸಹ ಪ್ರಯಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ನಾನು ಒಂದು ಜಟಕಾದಲ್ಲಿ ನಂಜರಾಜ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ “ಸ್ನೇಹಿತರು” ನನ್ನನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ “ಏನು ಸಾರ್, ಬೆಳಗಿನ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಣಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ನೀವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ” ಎಂದರು. ಆಗ ಏನಾದರೂ ಸಾಗರಕಟ್ಟೆ ಎದುರಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗಂಟನ್ನು ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಆ “ಸ್ನೇಹಿತ”ರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಮಾತು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಈ ಪಿಶಾಚಿ ತನಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಸಾವಕಾಶವಾದುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ನನಗೂ ಒಂದು ದಿನ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟುದು ಇವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಗಂಟನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಎಸೆದು ಹೊರಟಕೂಡಲೇ ಆತ “ಮುಂದೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ?” ಎಂದ. ಹಿಂದೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದಾಗ ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದುದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಈ ಗತಿಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ‘ಎಲ್ಲಿಗಾದರೆ ನಿಮಗೇನು? ಯಮವುರಿಗೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಗಳಿಗೆನೂ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿದೆ.

ನೀವು ಹೊರಟಿರುವಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದರೆ ಜೋಕೆ, ಜವಾಬ್ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಈ ಪ್ರಾಣಿಯ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ.

ವಕ್ರ ಪದಬಂಧ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

1		2		3	4		
		5					6
7	8			9			
10			11				
			12			13	
14		15			16		17
18					19		
				20			

ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ

1. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿ 3
3. ಬೋಳು ಕತ್ತು, ಸರವಿಲ್ಲದ ಕತ್ತು 3
5. ಬರಹಗಾರನಾಗದವನು ಇದಾಗುವನಂತೆ 4
7. ಯಾರ ಪಾಲೂ ಅಲ್ಲದ ಅಂಚೆಯವನ ಇದು ಎಲ್ಲರ ಪಾಲು 3
9. ಹರದಾರಿ ಸಾಗಲು ದೀರ್ಘವಾದ ಅನುಮತಿ 4
10. ಕನ್ಯಾಪಿತೃವಿನ ಹ್ರಸ್ವ ರೂಪ 2
12. ನಗನಾಣ್ಯ ಚಿಮ್ಮಿಸಿದ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ ವಕೀಲರೂ ಹೌದು 2
15. ಬಲಿ ಹಾಕಲು, ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ತೊಡಿಸುವಂತಹುದು 2
16. ಟೀ ರೇಟ್ ಕೇಳಿದರೆ ಹೊದ್ದು ಮಲಗುವುದೇ? 3
18. ದೀಕ್ಷೆ ತೊಟ್ಟು ಪಕೋಡಪ್ರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ನಗಸಾಹಿತಿ 4
19. ತ್ರಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಓದುವಂತೆ ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ 3
20. ಮೂಳೆಯನ್ನು ಒಂದು ವಿಧದ ಕಸ ಎನ್ನಬಹುದೇ? 3

ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ

1. ಕಪ್ಪನೆಯ ಕೋಟನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು 4
2. ದೇಗುಲವಿರುವ ಸ್ಥಳ ಪಿಟೀಲಿನ ಹೆಸರಿಗೆ ಹತ್ತಿರ 3
3. ಸಪ್ತೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೀಗೂ ಹೇಳಬಹುದು 3
4. ಹಾರಿ ಬಂದು ಸರ ಕದಿಯುವವನು 4
6. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಎಂದರೆ ಆಸೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ರಕ್ತಸ 3
8. ಪಾಪ್ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಹೀಗೆನ್ನಬಹುದೇ? 3
11. ರಥಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ನಿರತನಾದ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ 4
13. ಚೆನ್ನೈನ ಪೂರ್ವನಾಮ ಅಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆ 4
14. ಎಲ್ಲಾ ದಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ದಾನ 3
15. ಹರಟೆ ದೀರ್ಘವಾದರೆ ಯುದ್ಧವಾಗುವುದಂತೆ 3
16. ಮಳೆ ನೀರನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಕುಡಿಯುವ ಪಕ್ಷಿ 3
17. ಶೀರ್ಷಾಸನ ಹಾಕಿರುವ ದೇವತೆ 2

ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಅರ್ಥ?

- ಮನು

ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ 'ಕಾಡುಕುದುರೆ' ಚಿತ್ರದ ಹಾಡಿನ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೆ.ಎ.ಅಬ್ಬಾಸ್ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ನಾನು ಹಾಡಿದ ನಂತರ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು, "ಈಸ್ ದಿಸ್ ಎ ಸಾಂಗ್ ಆನ್ ಎ ವೈಲ್ಡ್ ಹಾರ್ಸ್?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅಂದರೆ ಹಾಡಿನ ಧಾಟಿಯಲ್ಲೇ ಹಾಡಿನ ಆಂತರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುವಂತಹ ವಿಷಯ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಇವೆ - ಆ ಪದಗಳೇ ಸಾಕು ತಾನು ಏನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು.

ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರ ಹಾಡಿನ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪದಗಳು ತಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಅವುಗಳ ವಿರೋಧಾರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಾಣ, ಮಹಾಪ್ರಾಣದ ಪಾಠ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಆಗೇ ಇರುತ್ತೆ. ಕೆಲವು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಾಣವಾಗುವುದರ ಬದಲು ಮಹಾಪ್ರಾಣವಾಗಬಾರದಿತ್ತೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗಂಟೆ. ಗಂಟೆ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಗಲಾಟೆಗೆ ಮಹಾಪ್ರಾಣದ ಘಂಟೆಯೇ ಆಗ ಬೇಕಿತ್ತು. ದಾಳಿ ಎಂಬ ಪದ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಉಸಿರನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ - ಅದು ಧಾಳಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಲೆಕ್ಕ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ವಿರೋಧಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದು ಲೆಖ್ಪಿ ಎಂದು ಆಗಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವೆಂಬಂತೆ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಡುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದರೆ ಆಹಾ, ಇದೇ ಸರಿ! ಎಂಬ ಉದ್ಗಾರ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಘರ್ಷಣೆ ಎಂದು ಮುದ್ರಣವಾದೊಡನೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ - ಘರ್ಷಣೆಯ ಅರ್ಥ! ಘರ್ಷಣೆಯಷ್ಟೇ ಪ್ರಭಾವಕಾರಿ ಪದ ಘೋಷಣೆ. ಅದು ಪೊಳ್ಳು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಭೀಷಣ ಎಂಬ ಪದವೇ ಎಷ್ಟು ಭೀಷಣವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಾ!

ನನ್ನ ಮಲೆಯಾಳಿ ಗೆಲೆಯ ಬಲರಾಮನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಎಂಬ ಪದದ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಮೋಹ. ಅದರಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೇರಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ! ಅವನಿಗೆ ಬರುವ ಕನ್ನಡದ ಪದ ಅದೊಂದು ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಅವನು ಬೇರೆ ಘೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ!

ಇದೆಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ಕಾರ (ಅಥವಾ ಖಾರವೋ (?)) ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪದ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪು ಸೇರಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅಹಂಕಾರವಂತೂ ಹಂ ಎಂದು ಗುರುಗುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ನೋಡಿ,

ಅಧಿ ಎಂದು ಮಹಾಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಮಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ತಿರಸ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗಲೇ ಇದು ಶುದ್ಧ ಅಪ್ರಯೋಜಕ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಮಸ್ಕಾರವೆನ್ನುವಾಗ ಅದೇ ಪದ ನಮ್ರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ! ಮಮಕಾರ ಎಂದಾಗ ಅದು ಇನ್ನೂ ತಗ್ಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ! ಆದರೆ ಹಾಹಾಕಾರ ಎಂದೊಡನೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ - ಏನೋ ನಡೆಯಬಾರದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು! ಪುರಜನರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಮಹತ್ಪ್ರಾದ್ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬಂತೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ! ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದು ತನ್ನಲ್ಲೇ ಚಮತ್ವನ್ನು ಚಮಕಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಒಂದೇ ಅಕ್ಷರ ಸೇರಿಸಿ ಚಕಾರ ಎಂದಾಗ ಆಹಾ, ಇದು ಇಷ್ಟೇನೇ! ಎಂಬಂತೆ ಉದ್ಗಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಡಿಗಮನೆ ಸರಿಯೋ, ಅಡುಗೆಮನೆ ಸರಿಯೋ ಎಂಬ ಧ್ವಂಧ್ವ ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಉತ್ತರ ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ - ನಳ-ಭೀಮಾದಿಗಳ ಡೊಳ್ಳು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಅಡ್ಡೆಯಾಗಿರುವ ಪಾಕಗೃಹ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯೇ ಸರಿ! ಅದೇ ನೀಳಾಂಬರಿಯರ, ಬಡಕಲು ನಡುವಿನ ನೀರೆಯರ ಪಾಕಗೃಹ ಅಡಿಗಮನೆಯೇ ಆಗಿರಬೇಕು! ಏನಂತೀರೀ?

ಮೌಸ್ @ ಹೌಸ್.ಕಾಮ್

- ಪ್ರೊ. ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ನಾನು ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಓಡಿಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಬರ್ನಾಲ್ ಮುಲಾಮಿನ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಓಡಿಬರೋದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನನಗಿರೋ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೆ ಏನಾದ್ರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸ್ವದ ಸಿಕ್ಕರೂ ಸಾಕು - ಅದೊಂದು fore warning ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ 'ಕಿಟಾರ್' ಎಂದು ಕಿರುಚಿಬಿಡೋದು! ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೋ ಬಿಸಿ ಮುಟ್ಟೋ ಅಥವಾ ಬಿಸಿ ನೀರು ವಗೈರೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಂಡೋ ಇರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಇವರಿಗೆ ಖಾತರಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಬಿರುನಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೌಷಧ-ದಿವ್ಯೌಷಧವಾದ ಬರ್ನಾಲ್ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಹಿಡ್ಕೊಂಡೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಹೋದರರು, "ಈ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಜನಿವಾರಕ್ಕೆ ಹಾಕೊಂಡಿರ್ತೀಯೇನೋ, ಹೇಗೆ ಸಿಗತ್ತೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿನಗೆ? ಇಲ್ಲ ಏನಾದ್ರೂ ಪವಾಡ ಕಲಿತಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ? ಈಚೀಚೆಗೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಬರ್ನಾಲ್‌ನ ಅವಶಿಷ್ಟವೇನೋ? ಹೇಗೆ" ಎಂದು ಛೇಡಿಸ್ತಾನು ಇದ್ದಾರೆ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಇರಲಿ. ಅಡುಗೆಮನೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ ಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೂ ಬಿಸಿ ಅಥವಾ ಬೆಂಕಿಯ ಭರಾಟೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿರತ್ತೇ ಅನ್ನೋದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೆ ಬರ್ನಾಲ್‌ಧಾರಿ ಯಜಮಾನ್ರು ಬಂದೇಬಿಟ್ಟು ಆವತ್ತು!

ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಂದೇನಾಯ್ತು ಅಂದ್ರೆ - ನನಗಿರೋ ಎಷ್ಟೋ ಹುಚ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗೋಕೆ ಮುಂಚೆ, ಅಂದ್ರೆ 'ರಾಮ ಸ್ವಂದಂ' ಅಂತ ಕೈ ಮುಗಿಯೋಕೆ ಮುಂಚೆ, ಮನೇಲಿರೋ ಎಲ್ಲಾ ಮೋರಿ ಮೂತಿಗಳಿಗೂ (gully traps) ಫ್ಲಿನೈಲ್ ಚೆಲ್ಲಿಬರೋದು. ಒಂದೊಂದು ಬಚ್ಚಲು ಮನೇಲೂ 3 ಮೂತಿಗಳು - ಹಾಗೆ 4 ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗಳು ಮತ್ತು 4-6 ವಾಷ್ ಬೇಸಿನ್‌ಗಳು ಅವುಗಳ ಕೆಳಗಿನ ಹಾಗೂ ಮೇಲಿನ ಮೂತಿಗಳು, ವಗೈರೆ ವಗೈರೆ. (ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತ. ಹೊರಗಾದರೂ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾಗಿರಲಿಂಬ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸು ನನಗೆ!). ಹೀಗೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಬಚ್ಚಲು ಮೂತಿಗೆ ಫ್ಲಿನೈಲೋದಕದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ನಡೀತಿದ್ದ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂತಿಮುಚ್ಚಳ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಏಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ತೆಪ್ಪಗಾಯಿತು. ಆ ಪವಾಡವನ್ನು ತಡೆಕಟ್ಟಿದಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಇನ್ನೆರಡು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ತೆಪ್ಪಗಾಗಿದ್ದ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಹೊರತಳ್ಳಲಾರದೆ ತಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದದ್ದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರಪ್ರಾಣ - ಅಂದರೆ ಹೆಗ್ಗಣದ ಮರಿ ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು ಇಲಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಲಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವೇನು ಅಂದಿರಾ? ಕೇಳಿ. ಹೀಗೆ ತೂರಿ ಹೊರಬರಲಾರದೆ ಒಳಗಿರಲಾರದೆ ಮೇಲೆದ್ದ ಪ್ರಾಣ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಕಂಡದ್ದು ಅದರ ಸುಕೇಶಯುತ ಬಾಲ! ಆ ಬಾಲ

ಸುಮಾರು 7-8 ಅಂಗುಲವಿದ್ದು ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿದಂತಿದ್ದ ಭಾಗ 6 ಅಂಗುಲ! 'ಅಯ್ಯೋ ನನಗಿಲ್ಲದೇ ಹೋಯಿತಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ವೈಭವವಾದ ಕೇಶ ಗುಚ್ಚ' ಎಂದನಿಸಿತು ಒಂದು ಕ್ಷಣ! ಇದನ್ನು ಹೆಗ್ಗಣದ ಮರಿ ಎಂದು ಕರೆಯೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಂಥಾ ಸರ್ವಸ್ವವೋ, ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವಸರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಅದು ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ತಾನಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ನೂತನ ಪರಿಸರವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿತು! ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಿರುಚಾಟ, ನಮ್ಮವರ ಆಗಮನ ಆಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಗಾಬರಿಗಿಂತ ಕೂಗೋದು ಬೇಗ ಹಾಗೂ ಜೋರು! ಪೆದ್ದುಪೆದ್ದಾಗಿ ಹೊರಗೊಡ್ಡಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೋ ಬದಲು ಒಳಗಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಬಾಗಿಲುಚಿಲಕ ಹಾಕೊಂಡಿಟ್ಟಿದ್ದೆ! ಈಗ ಕಿರುಚೋ ಸರದಿ ಇವರದ್ದು ಏನಾಯ್ತೋ ಅನ್ನೋ ಗಾಬರಿಯಿಂದ 'ದಬದಬಾಂತ' ಬಾಗಿಲನ್ನು ಗುದ್ದುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಒಂದೊಂದು ಗುದ್ದು ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಆರಾರು ಇಂಚಿನಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಎಗರಿ ಮತ್ತೆ ಕೂರುತ್ತಿತ್ತು ನನ್ನ ಬಾತ್‌ರೂಂಮೇಟ್. ಇವೆರಡೂ ಸಂಭ್ರಮಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ತಬ್ಧಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿ ಕಳೆದೆ. ಈಗ taking stock of the situation ಉ ನನ್ನ ಸರದಿ! ನನಗೂ ಈ ಹೆ.ಮ.ಗೂ ಆರಡಿ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಅದು ಈ ಕಾಲದ ಮೂಷಕ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ cool, cool ಅನ್ನೋ ಮರಿ! ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅವಸರ-ಆತಂಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಣಿ ಅಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಸೋಂಬೇರಿ. ಅವರಪ್ಪ "ಬೈಕ್ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡು ಮರಿ, ಮೈ ಕರಗಿಸ್ಕೋಬಾರ್ದು" ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತೋ ಏನೋ, ಕಾಲ್ನಡಿಗೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುದ್ದು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿರಬೇಕು. ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಸಮ್. ಇದೆಲ್ಲಾ ವಿಶದ ಪಡಿಸ್ಕೊಂಡು ನಾನು ರಾಜಾರೋಷಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಬಾಗಿಲು ಚಿಲುಕ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಹಾಕಿಟ್ಟೆ! ಈಗ ಹೆ.ಮ. is under bathroom arrest! ಅಂತ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ ನನಗೆ!

ನನ್ನ ನಗುಮುಖ ಕಂಡು ಇವರಿಗೆ ಸಖಿತಾಗಿ ಸಿಟ್ಟುಬಂತು!

"ಏನ್ಸಮಾಚಾರ? ನನ್ನನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಬ್ಬಿಸಿಟ್ಟು ಈಗ ಏನೋ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೆಂಗೆ ನಗ್ತಾ ಇದೀಯಲ್ಲಾ ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದೀಯಾ ತಾನೆ? (ಅರ್ಥಾತ್ ತಲೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾ)" ಅಂದ್ರು ಸಾಕಷ್ಟು ಖಾರವಾಗಿ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟ್ಯೂಬ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮುಲಾಮು ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು!

"ಬರ್ನಾಲ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಹುಷಾರು, ಅಲ್ಲೊಂದು ದೊಡ್ಡದಿದೆ, ಅಂದ್ರೆ ನಿಧಾನವಾಗೇ ಓಡಾಡ್ತಾ ಇದೆ. ಅದ್ರಿಂದ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯೋ ಮೊದಲು ತಯಾರಾಗಿರಿ" ಅಂದೆ.

ಈಗ ಬರ್ನಾಲ್ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಕಿಟಕಿಯಾಚೆ ಎಸೆದು ಒಂದು "ಈಗ ಏನಾಯ್ತಂತ ಹೇಳಿಯಾ? ಅದೂ ಸರ್ವನಾಮ ಬಿಟ್ಟು? ಇಲ್ಲದಿದ್ರೆ ಈ ರಾತ್ರೀಲಿ ಎಲ್ಲಿಂತ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಹುಡ್ಕೊಂಡು ಓಡಲಿ ನಾನು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಮುಖದಲ್ಲೇ ಮುದ್ರಿಸಿದರು, "ನೀರು ತರ್ಲಾ ಕುಡಿಯೋಕೆ?" ಅಂತಂದ್ರು.

“ಬರೀ ನೀರಲ್ಲ ಫ್ಲಿನ್ಯೆಲ್ ನೀರು, ಚೆಲ್ಲಿದ್ದೆ ...”

ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಅನುಮಾನ ಈಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

“ಇಲ್ಲ ಫ್ಲಿನ್ಯೆಲ್ ನೀರನ್ನ ಕುಡೀಬಾರ್ದು! ಗಾಬರಿ ಮಾಡ್ಕೋಬೇಡ. ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಯಾ?” ಅಂತ ಮೃದುವಾಗಿ ಕೇಳಿದರು.

“ಗಾಬರಿ? ಯಾರಿಗೆ? ಅದನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ ಗಾಬರಿ ಏನೂ ಆಗೋಲ್ಲ ವಿಚಿತ್ರ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಅಷ್ಟೇ!”

ತಿರಗಾ ಪ್ರಶಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆ ಇವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ! “ಅದೇನೂಂತ ಹೇಳ್ತೀಯಾ?” ಅಂದು.

“ಅದೂ ನೋಡೋಕೆ ಕೊಬ್ಬರೋ ಇಲಿ ಹಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೇಂತ ಇಲಿ ತರಹ ಚುರುಕಾಗಿರ್ಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಅದರ ಬಾಲ ನನ್ನ ಜಡೆಗಿಂತ ಉದ್ದಕ್ಕಿದ್ದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಾದ ಕುಚ್ಚಿತ್ತು. ನಾನು ಫ್ಲಿನ್ಯೆಲ್ ನೀರು ಹಾಕಿದಾಗ ಬಚ್ಚಲು ಮೂತಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಳ್ಳೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೋ ಬದಲು ಒಳಗಿನಿಂದ ಚೆಲುಕ ಹಾಕಿಟ್ಟಿ ಅದೇನೋ ಹಾಡಿದೆಯಲ್ಲಾ - “ಹಮ್ ತುಮ್ ಏಕ್ ಬಾತ್ ರೂಂ ಮೆ ಬಂದ್ ಹೋ”; ಅಂತನೋ ಏನೋ! ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ. ಈಗ ಅದು ಒಳಗೆ, ನಾನು ಹೊರಗೆ ...!”

“ಅದು ಹಾವಲ್ಲ ತಾನೆ, ಹಾಗೂ ನಿನಗೇನೂ hallucinations ಇಲ್ಲ ತಾನೇ? ಸರಿ, ಈಗ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆತೀನಿ, ಅದಲ್ಲೇ ಇದೆಯಾ ಅಥವಾ ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕ ಇಲ್ಲಾಂತ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದಾ, ಅಂತ ನೋಡ್ತೀನಿ”.

“ಅಯ್ಯೋ, ತೆಗೆರಿ ಬಾಗಿಲ್ಲ ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿರೋಲ್ಲ ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಸೋಂಪೇರಿ. ಅಲ್ಲೇ ಆರಾಮವಾಗಿ ಓಡಾಡ್ತ ಇರುತ್ತೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟು ಭಾರಿ ದೇಹ ಹೊತ್ತೊಂಡು ಸರಪರಾಂತ ಓಡಾಡೋಕೂ ಕಷ್ಟ”.

“ನೀನೊಂದು ಪೊರಕೆ ಹಿಡ್ಕೋ, ನನಗೊಂದು ಕೊಡು” ಅಂತ ತಾವೇ ಹೋಗಿ ಮನೇಲಿದ್ದ ಎರಡು ಹೊಸ ಪೊರಕೆಗಳನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು.

“ಇವು ಬೇಡಾರೀ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಮನೆ ಮುಂದೆ 100ರೂ.ಗೆ ಎರಡು ಅಂದದ್ದನ್ನ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬಿಗ್ ಬಜ್ಜಾರ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಂಡ್ಕೋ ಅಂತ ಮೂದಲಿಸ್ತೆ ಅವನು. ಅವಕ್ಕೆ ಬದಲು ತೆಂಗಿನಕಡ್ಡಿಯವು ಇದೆ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ...”

“ಈ ನಿಶರಾತ್ರೀಲಿ ಏನು ನಿನ್ನ ಪಿಸುನಾಸಿ ಬುದ್ಧಿನೋ ಹಾಳು, ಇದರಲ್ಲೇ ಹೊಡೆಯೋಣ, ಸಾಕು ಬಿಡು”.

ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಚಾಮರಪಾಣಿಗಳಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಧಡೂತಿ ಹೆ.ಮ. ಛಂಗನೆ ನೆಗೆದು ರೂಮ್ ಸುತ್ತ ಸಡಗರದಿಂದ ಓಡಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿತು. ನನ್ನ ಫ್ಲಿನ್ಯೆಲ್ ನೀರು ಅದಕ್ಕೆ

ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿತ್ತು! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅದರ ಒಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೊರಟು ಎದುರುಬದಿರಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಚಾಮರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸುಸ್ತು ಹೊಡೆದವು. ಅದು ಮಾತ್ರ ಬಿಂಕದಿಂದ ತನ್ನ ಬಾಲದ ಕುಚ್ಚನ್ನು ಹೀಗೆ ವಾಲಿಸಿ ಹಾಗೆ ಜೀಸಿ, ಹೇಗೆ ಹೇಗೋ ಜಾಡಿಸಿ ಏಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಚಾಮರಗಳು ಸಡಿಲಗೊಂಡು ನನ್ನ 100 ರೂ. ವೆಚ್ಚ ದಂಡವೆಂದು ಅಣಕಿಸುವಂತಾಯಿತು! ಈ ಜೂಜಾಟ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ನಡೆಸಿ ಕಡೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಏಟುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಹತ್ತಾರು ನೆತ್ತರು ಬಿಂದುಗಳನ್ನ ಸ್ರವಿಸಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೂಜಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿ ವಿಶ್ರಮಿಸತೊಡಗಿತು. ನಮ್ಮ ಪೊರಕೆಗಳು ಸೊಂಪಿನ ಅಂದದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಕಳಪೆ ಕಡ್ಡಿಗಳಾದವು. ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮ ನಿನ್ನ 100 ರೂ.ಗಳಿಗೆ ಎಳ್ಳುನೀರು, ಎಳ್ಳುನೀರು ಎಂದು ಚೀರಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಗೆ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಿತು! ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು diurnal rhythm ಅಂತಿರಲ್ವಾ ಮತ್ತೇ?

ಇತ್ತ ಹೂಜಿ ಹೊಕ್ಕ ಮೂಷಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ಆಮೇಲೆ ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮೂತಿ ಚುಚ್ಚಿದಾಗ ನನ್ನಿಂದ ಮೂತಿ ತಿವಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಮಾನ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊನೆ ತೂರಿಸಿತು. ನಾನು ನನ್ನ forceps ನ ತರೋಕೆ ಓಡಿದೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಬೇಡವೆಂದು ಇವರು ಹಿಟ್, ಪಿಟ್ ಅಂತ ಎಂತೆಂತದೋ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳ ಸ್ಪೈಗಳನ್ನು ತಂದು ಹೂಜಿಯ ಬಾಯೊಳಗೆ ತಂದೊಡ್ಡಿದರು. ಈಗ ಬಾಲವನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಾವು ತೆಂಗಿನ ಕಡ್ಡಿ ಪೊರಕೆ ತಂದು ನನ್ನನ್ನ ಮಂಚದ ಮೇಲಿಂದ ಹೂಜೀನ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಲು ಆದೇಶವಿತ್ತರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡೂ ಮಂಚಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಇದ್ದಬದ್ಧ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ರವಾನಿಸಿ ಆ ಅಂಗಳದಂತಹ ಜಾಗದಲ್ಲಿ 'ಥಳಾರ್' ಎಂದು ಹೂಜೀನ ಕುಕ್ಕಿದೆ. ಆ ರಭಸಕ್ಕೆ ದಂಗುಬಡಿದ ಹೆ.ಮ. ಸುಸ್ತಾದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಇವರ ಪೊರಕೆ ಪ್ರಭಾವ ಅತಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಟೇಬಲ್ ಹಿಂದೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ನಾವು ಪೊರಕೆವಿಹೀನರಾಗಿ ಟೇಬಲ್‌ನೇ ಮೂಲೆಗೆ ಒರಗಿಸಿ ಅದನ್ನ ಜಜ್ಜಿ ಸಾಯಿಸಿ, ಸುಸ್ತಾಗಿ ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಈ ವಿಷಯಾನೇ ಮಾತಾಡಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಕೊನೆಗೂ ಮಲಗಿದ್ದಿ.

ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ಕೆಲಸದವಳು ಬರೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಅವಾಂತರಾನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸೋಣವೆಂದು ಪೊರಕೆ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಬಿಸಾಕಿ ರಕ್ತದ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒರೆಸಿ ಟೇಬಲ್ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮೂಷಕ ಮಂಗಮಾಯ! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಅವಮಾನ ಬೇಕಾ. ಛೇ, ಛೇ. ಒಂದು ಇಲೀನ ದೊಡ್ಡದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಕೊಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬಾರದವರು ಅಂತ ತಲೆಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ 'ಮಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ದಿ ಮಿಸ್ಸಿಂಗ್ ಮೌಸ್' ನ ಬಿಡಿಸೋಕೆ ಪೆರಿ ಮೇಸನ್ ತರಹವರನ್ನ ಹುಡುಕೇಕು?! ಅಂತೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಹುಡುಕಾಡಿ ಬೇಸತ್ತು ಕಾಫಿ ಹೀರ್ಟ್ ಇದ್ದಾಗ ಫ್ಯಾನ್‌ನ ಗಾಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೆ.ಮ.ಯ ಸೊಂಪಾದ ಬಾಲದ ಕುಚ್ಚು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾರ್ತಾ ಇದ್ದದನ್ನ ಒಂದಾನೊಂದು ಬಾಗಿಲ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಾಗಿಲಿಗೂ ಡೋರ್‌ಸ್ಟಾಫ್‌ಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿ! ಈಗ

ಹೇಗೆ ಖಾಯಂ ಆಯ್ತು ಅದು ಸತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರಾ? ನಾನು 'ಕಿಟಾರ್' ಎಂದಾಗಲೂ ಅದು ಅಲ್ಲಾಡಲಿಲ್ಲ! ಅಷ್ಟೇ simple.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗಿ, "ನೀವೇ ಅದನ್ನ ಬಿಸಾಕಿ ಆಂಟಿ. ಅದು ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ ಆಕಾಶದಾಚಿಂದ ಕೆಲವೇನೋ ಬರ್ತವಂತಲ್ಲಾ ಅದಿರಬೇಕು. ನನಗೆ ಭಯ. ಅದಿಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಅದೇನೋ ಬ್ರೆಡ್ಡೋ ಏ ಬ್ರೆಡ್ಡೋ ಇರಬೇಕು, ನಾನು ಮುಟ್ಟಾಕ್ರಿಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದವನ್ನೆ" ಅನ್ನಬೇಕೆ?

ಏನೋ, ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಋಣವೋ ಅಂತ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಮಾಮೂಲಾಗಿ 'ಎಲಾ ಇವಳ ಸೊಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು' ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿನ ಅವಳ scientific temperament ನಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗಳಾದೆ! ಇವಳಿಗೆ U.F.O. ಗೊತ್ತು, hybrid ಗೊತ್ತು, ಸೋ genetically modified ಇಲೀನೂ ಗೊತ್ತೇನೋ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ ಎಂದು ಖುಷಿಪಟ್ಟೆ!

ಮಾರ್ಕೆಟ್

ಪ್ರಿಯೆ

ನಿನ್ನ ಮೂಗು ಸಂಪಿಗೆ

ಕೆನ್ನೆ ಕೆಂದಾವರೆ

ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೇನು

ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೀನು

ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಶಾವಿಗೆ

ಹಲ್ಲು ದಾಳಿಂಬೆ

ತೋಳು ಬಾಳೆ ದಿಂಡು

ನೀನು ಥೇಟ್, ಥೇಟ್, ಥೇಟ್

ಹಣ್ಣು ಹೂವು ತರಕಾರಿಗಳ

ಮೊಬೈಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್

ಸಂವಾದ

- ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

"ನಮ್ಮ ವಾಹಿನಿಯ ವಾರದ ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವೀಕ್ಷಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತ. ಇಂದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಇದ್ದಾರೆ: ನಾಡಿನ ಪ್ರಮುಖ ಮೂಲೆ ಹಾಗೂ ಕೀಲು ವೈದ್ಯರಾದ ಡಾ|| ಮೂಲೇಮಠ ಅವರು. ಇದುವರೆವಿಗೂ ಸಾವಿರಾರು ರೋಗಿಗಳ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಗರಗಸದಿಂದ ಕೊಯ್ದು ಸುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದು, ಆಣೆ-ಸ್ಮೂ-ಸಟ್ಟು-ಬೋಲ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ದಶಕದಶಕಗಳ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಡಾಕ್ಟರು ಅಂದರೆ, ಡಾ|| ಮೂಲೇಮಠ ಅವರು. ವೀಕ್ಷಕರ ಪರವಾಗಿ, ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹಾರ್ದಿಕ ಸ್ವಾಗತ ಡಾಕ್ಟರ್"

"ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್"

"ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಗುನ್ಯಾ ಪರಿಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರವೆಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಕರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳೇನು?"

"ನೋಡಿ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಚಿಕನ್‌ಗುನ್ಯಾ, ಆಗುನ್ಯಾ, ಈಗುನ್ಯಾ ಅಂತ ಹೊಸ ರೋಗ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹರಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ, ಯಾಕೆ ಬರುತ್ತೆ, ಬಂದ್ರೂನಾವೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಇರುತ್ತೆ, ಇಲ್ಲಾ ಬಂದರೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗೋದೇ ಇಲ್ಲೆ? ಈ ಖಾಯಿಲೆ ಅದ್ಯಾಕೆ ಮೂಳೆಗಳಿಗೆ, ಕೀಲುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಗಲುತ್ತೆ? ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕೋದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ"

"ಈ ಚಿಕನ್‌ಗುನ್ಯಾ ಎಂದರೆ ಏನು?"

"ಇದು ಚಿಕನ್‌ನಿಂದ ಅಥವಾ ಕೋಳಿಯಿಂದ ಬರೋ ಖಾಯಿಲೆ. ಯಾರೋ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿಕನ್ ಅಂತ ತಪ್ಪು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಕೋಳಿಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಅಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅವಿವೇಕತನ, ಈಗ swine ಪ್ಲೂ ಅಂತ ಹಂದಿಯಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೇ ಇದು ಕೋಳಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತೆ"

"ಇದು ನಮಗೆ ಹೊಸ ವಿಷಯ. ಹಾಗಾದರೆ, ಆ ಕೋಳಿಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗಿ ಗುನ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ?"

"ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಿ. ಆದರೆ, ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದು ಅವಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಅವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಮಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆವಿಗೂ ಒಂದು ಕೋಳಿನೂ ಕಾಲು ನೋವು, ಕೀಲು ನೋವು ಅಂತ ನಮಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ರಹಸ್ಯವಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ".

"ಈ ಖಾಯಿಲೆ ಹೇಗೆ ಹರಡುತ್ತೆ?"

“ಖಾಯಿಲೆಗೆ ಕೋಳಿಯೇ ಮೂಲವಾಗಿರೋದರಿಂದ ಚಿಕನ್ ಬರ್ಯಾನಿ ತಿನ್ನೋದರಿಂದ ಇದು ಹರಡುತ್ತೆ”

“ಆದರೆ, ಡಾಕ್ಟರ್, ನಮಗೆ ತಿಳಿದಾಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಶಾಖಾಹಾರಿಗಳಿಗೂ ಇದು ತಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಾ?”

“ಅಯ್ಯೋ, ಅವರು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಾಖಾಹಾರಿಗಳು ಅಂತ ಹೇಳ್ತೋತಾರಮ್ಮ. ಎಲ್ಲರೂ ಚಿಕನ್ ಬರ್ಯಾನಿಯನ್ನು ಕದ್ದು ತಿನ್ನೋವರೇ!”

“ವಿಪರೀತ ಮೂಳೆ, ಕೀಲು ನೋವು ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದೀವಿ, ಈ ಖಾಯಿಲೆಗೆ ಏನೂ ಔಷಧಿ ಇಲ್ಲವೇ?”

“ಇದೆ, ಇದೆ. ಒಂದೇ ಔಷಧಿ! ದೇವರನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋದು ಅಷ್ಟೆ”

“ಈ ಚಿಕನ್ ಗುನ್ಯಾಗೆ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಅವತಾರಗಳಿವೆಯೇ?”

“ಇವೆ, ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಅವತಾರ ಅಂದರೆ - ಮಟನ್ ಗುನ್ಯಾ. ಇದು ಮಟನ್ ಬರ್ಯಾನಿ ತಿನ್ನೋರಿಗೆ ತಗಲುತ್ತೆ. ಕುರಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ಒಂದು ಸಲ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕಿದರೆ ಖಾಯಿಲೆ ಮಾಯವಾಗೋಕ್ಕೇ ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ - ಅದೂ ಪೇಶೆಂಟ್ ಬದುಕಿದ್ರೆ”

“ಅದಕ್ಕೂ ಏನೂ ಔಷಧಿ ಇಲ್ಲವೇ?”

“ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲಾ, ಅದೇ ಔಷಧಿ. ದೇವರನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋದು”

“ನಿಮಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಂಬಿಕೆ ಇರೋ ಹಾಗಿದೆ ಡಾಕ್ಟರ್”

“ಅಲ್ಲಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಜೀವರಾಶಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು ದೇವರೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಕೋಳಿಯೂ ಅವನದೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಕುರಿಯೂ ಅವನದೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಬರ್ಯಾನಿ ಮಾನವ ಸೃಷ್ಟಿ - ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ತೀನಿ. ಆದರೆ ಗುನ್ಯಾನೂ ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿನೇ”

“ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಈ ಗುನ್ಯಾದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ, ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಒಂದು ನಿವಾರಣಾ ಔಷಧಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆ ಯಾಕೆ ಹೊರ ತರಬಾರದು?”

“ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇ ಅದು ಅಂತ ಆಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲಮ್ಮ. ಆದರೆ ಇದು ನಮಗೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ: staff shortage. ಇರೋ ನಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಅವರ ಸಹಾಯಕರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಚಿಕನ್‌ಗುನ್ಯಾದಿಂದ ನರಳಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಮಟನ್ ಗುನ್ಯಾ ರೋಗಿ ಆಗಿದ್ದೀನಿ. ಇವತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಸಿ. ಆದರೂ ಕೂತಿದ್ರೆ ಕೂತೇ ಇರಬೇಕು. ನಿಂತಿದ್ರೆ ನಿಂತೇ ಇರಬೇಕು. ಮಲಗಿದ್ರೆ ಮಲಗೇ ಇರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಇರೋ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ಅದೆಂಥಾ ನೋವೂ ಅಂತೀರಿ ..”

“ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಡಾ॥ ಮೂಲೇಮಠರವರೇ, ಸಮಯದ ಮಿತಿ ಇರೋದ್ರಿಂದಾಗಿ ಈ ಸಂವಾದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಿಯ ವೀಕ್ಷಕರೇ, ಇಂದು ಡಾಕ್ಟರಿಂದ ನಾವು ಈ ಗುಣ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಮೂಲ ಸಂದೇಶ: “ಚಿಕನ್ ಮತ್ತು ಮಟನ್ ಬರ್ಯಾನಿಯಿಂದ ದೂರ ಇರಿ; ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ”. ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಲಿಸೋದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೂ ಇದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಾಗೂ ಚೊಕ್ಕದಾದ ಬುದ್ಧಿವಾದ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಡಾ|| ಮೂಲೇಮಠರವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಅವರು ಬೇಗ ಹುಷಾರಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಇದೇ ಅವರ ಕೊನೆಯ ಸಂದರ್ಶನವಾಗದಿರಲಿ ಅಂತ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ”.

ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಯ ದಂತ ಪುರಾಣವು

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಹಸನ್ಮುಖಿ ಸದಾಸುಖಿ ಅನ್ನೋದು ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಯ ವಾದ. ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ಅಲಮೇಲಮ್ಮ. ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಕ್ಕರೆ ಸಾಕು ಅದೆನ್ನ ಅಪ್ಪ ಡಿ ಸಿರಿಕ್ಕಿರದು ಅಂತ ಸಿದುಕುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಗೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಗೆ ಅಳುಕು ಉಂಟಾಗುತ್ತೆ. ಎನ್ನ, ಕೆಂಬಕ್ಕಿ ನೋಡಿ ಕಾಗೆ ತನ್ನ ಪುಕ್ಕ ತರೊಂಡ್ತು ಅನ್ನೋ ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ನಗಬೇಕಾದರೆ ಹಲ್ಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣ್ತೇವೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು ನಾವು ನಕ್ಕಾಗ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರೋದೇ ಕ್ಷೇಮ ಅನ್ನೋದು ಅಲಮೇಲಮ್ಮ ಆಗಾಗ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಗೆ ಹೇಳೋ ಕಿವಿ ಮಾತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಅಲ್ಲೇ ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಬ್ಬಿದ ನನ್ನ ಈ ಹಲ್ಲು ನೋಡಿಯೇ ತಾನೇ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದು ಹಾಗೆ ನೀನು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೆ ಕೂಡಾ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಹಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗಿನೇ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಅಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಲಮೇಲಮ್ಮ ಈಳಿಗೆ ಮಣೆ ಸಮೇತ ಬಂದು ಗಂಡನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಇಂಗೆ ಪಾರಂಗೋ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಮಂಕು ಬೂದಿ ಕವಿದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನೇ ನಿಜ ಅಂತ ತಿಳೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟಿ ಅಂತ ತಾರಮ್ಮಯ್ಯ ಆಡಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಯ ಹಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಬರೀ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಅಂತ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಕೀಳರಿಮೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಹಲ್ಲು ನಿಜವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೇ. ಅದು ತುಸು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರೋದರಿಂದ ನಾನು ತೀರಾ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣ್ತೇನೆಯೇ ಅಂತ ಒಬ್ಬರೇ ಕೊರಗಿದರು.

ಕೊಂಚ ನಶ್ಯ ಕುಡು ಅಳಸಿಂಗು ಅಂತ ತಿರುಮಲಾಚಾರಿ ಜನಿವಾರ ನೀವಿಕೊಂಡು ಸೊಂಟ ಕೆರೊಂಡು ಬಂದು ನಶ್ಯ ಇಸ್ಕೊಂಡು ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿ, ಕೊಂಚ ಪೇಪರ್ ಇರಂದಾ ಕುಡು ಅಂತ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತರು. ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಬಲಗೈಯಿಂದ ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನೂ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಪೇಪರನ್ನೂ ತಿರುಮಲಾಚಾರಿ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದರು. ತಿರುಮಲಾಚಾರಿ ನಶ್ಯ ಮೂಗಿಗೆ ಏರಿಸಿ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಕಡೆ ನೋಡಿ, ಓದಡೋ ಇನ್ನಿಕಿ ಇವ್ವಡಿ ಆಯಿರ್ಕೆ, ಎನ್ನಾಚಿ, ಪೊಂಡಾಟಿ ಕಿಟ್ಟ ಜಗಳಮೋ ಅಂದು ನಕ್ಕ. ಪೇಪರ್ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿ ಪಾರಡಾ, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸೇ ಪೊಂಡಾಟಿ ಕಿಟ್ಟ ಜಗಳ ಆನಾಕ ಪರವಾಯಿಲ್ಲೆ ಯಾಕೇಂದ್ರೆ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಜಗಳ ಉಂಡು ಮಲಗೋ ತನಕ ಅಂತ ಗಾದೆಯೇ ಇಕ್ಕರಾ, ವಯಸ್ಸಾದ್ದೇಲೆ ಜಗಳ ಆದರೆ ಈ ಗಾದೆ ಉಪಯೋಗಮಿಲ್ಲೆ ಹೋಗ್ಲಿ ಎನ್ನಾಚಿ ಚೊಲ್ಲಡಾ ಅಂದರು. ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಒಂದು ಭುಜ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗಾಗಿ ಮನೇಲಿ ನಡೆದಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ತಿರುಮಲಾಚಾರಿ ನಕ್ಕು ಅತ್ತೇಯಾ ಬಾ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಅಂತ

ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸೋಕೆ ಈಗ ಆಗಲ್ಲ ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಅಂದರೆ ತುಸುವೇ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸೋಕೆ ಆಗಲ್ಲ ಅಂತ. ಆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಾಗೆ ಯಾವ ರೋಗಿಯೇ ಬರಲಿ ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರೋರು ಯಾರು ಬಾಲ್ಕನೀಲಿ ಕೂತಿರೋರೋ ಇಲ್ಲ ಕೆಳಗಿನ ಮನೆಯವರೋ ಅಂತ ಕೇಳೋರು. ತಿರುಮಲಾಚಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ ಸಾರ್ ಯಾಕೇಂದ್ರ ಈ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ನಗೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ಅವನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿನೇ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅವನು ತುಂಬಾ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದಾನೆ ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರು ಇದಕ್ಕೆ ಇರೋದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಇರೋ ಎಲ್ಲಾ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಕೀಳಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯಂಥಾ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಸರಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಬರೋಣ ಬಾ ಅಂತ ತಿರುಮಲಾಚಾರಿ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಯನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ.

ತಿರುಮಲಾಚಾರಿ ಇಪ್ಪೊ ಎನ್ನ ಪಣ್ಣೆ ನೀಯೇ ಚೊಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂತ ಅಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಟಿಕೆ ನಶ್ವ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿದ. ಇದು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನಿರ್ಧಾರ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ತಿರುಮಲಾಚಾರಿನ ಕಳಿಸಿದರು. ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ ಇಪ್ಪೊ ಹೆಂಡತಿ ಬಳಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳೋದು ಅಂತ ಒದ್ದಾಡಿದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳದೇ ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅಂತ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಅದು ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಗೋ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವಳನ್ನ ತವರಿಗೆ ಸಾಗ ಹಾಕಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಕಾಯಬೇಕು. ಇನ್ನು ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬು. ಏನಿಲ್ಲ ಅಂದರೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಅಂತೂ ಆಗುತ್ತೆ. ಹೇಗೋ ಹೊಂದಿಸಬಹುದು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಅಡಿಗೆ ಮನೇಲಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಿ ಎನ್ನಡೀ ಎನ್ ಪಲ್ಲು ರೊಂಬ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕಾಣ್ತಾ. ಅಪ್ಪಡಿ ಆನಾಕ ನಾನು ಸಿರಿಕ್ಕವೇ ಕೂಡಾದಾ ಅಂತ ಪೂಸಿ ಹೊಡೆದರು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಸೌದೆ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಲಮೇಲಮ್ಮ ಎನ್ನ ಕೇಕರದು ಎನ್ನ - ಪೋಯಿ ಕನ್ನಡಿ ಪಾರಂಗೋ ಅಂದರು. ಆಗ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಆಗುತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ವಿಚಾರನೂ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಹಲ್ಲು ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿ ಹಾಗಿರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋದನ್ನೂ ಹೇಳಿದ. ಅಲಮೇಲಮ್ಮನ ತಲೆ ಛಕಛಕಾಂತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ನಾಳಿಕೆ ಪೋಯಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಂದ ಪಣ ಡ್ರಾ ಪಣ್ಣೆ ವಾಂಗೋ ಆಮೇಲೆ ಪಾಕಲಾ ಅಂದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಅವಳು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಳು ಅಂದ ಹಾಗಾಯ್ತು ಅಂತ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಮಾರನೇ ದಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಣ ಡ್ರಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ನೀನೂ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಿಟ್ಟಿ ವರೆಯಾ ಅಂತ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಎಂಗೆ ಅಂದ ಪಣ

ಇಂಗೆ ಕುಡುಂಗೋ ಅಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಕಿತ್ಕೊಂಡು. ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಂಗಲು ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಬಡಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅತೀವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಂಗಳೆ ತೆರಿಯಾದಾ ಹಲ್ಲಿಗೂ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯಂತೆ. ಹಲ್ಲಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಆದರೆ ಅದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತಂತೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಆದರೆ ಅದು ಹಲ್ಲಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಹಲ್ಲು ಕೀಳೋ ಮುಂಚೆ ಕಣ್ಣು ಹುಷಾರು ಅಂತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡೋದು ಅಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಹೌದು ಹಲ್ಲಿನ ತೊಂದರೆ ಹೋಗಿ ಕಣ್ಣಿನ ತೊಂದರೆ ಬಂದರೆ ಊದೋದು ಕೊಟ್ಟು ಬಾರಿಸೋದು ತಗೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೆದರಿದ. ಮುಂದೆ ದಾರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅಲಮೇಲಮ್ಮ ಗಂಡನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಇಂಗೆ ಪಾರಂಗೋ ನೀಂಗೆ ಎಪ್ಪಡಿ ಇರಂದಾಲೂ ಎನ್ನ ಗಂಡ ತಾನೇ, ಹಲ್ಲು ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಗಂಡ, ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಗಂಡ, ಹಲ್ಲು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಗಂಡ ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಗಂಡ ಅಂದ್ಯೇಲೆ ಹಲ್ಲು ಎಪ್ಪಡಿ ಇರಂದಾ ಎನ್ನ ಅಂದರು. ಯಾಕೋ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅಪ್ಪಡೀನ್ನಾ ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಬೇಡ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಂದ ಪಲ್ಲಲೇ ನೀವು ರೊಂಬ ರೊಂಬ ನಲ್ಲ ಕಾಣ್ರೆಂಗೋ ಅಂದು ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿದರು. ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿ ಬಂದರು. ಸದ್ಯ ಹಲ್ಲಿನ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತಲ್ಲ ಇನ್ನು ಆ ಹಣಾನ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಹಾಕಿ ಬರಬಹುದು ಅಂತ ಎಂಗೆ ಅಂದ ಪಣ ಕುಡು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಕಟ್ಟಟ್ ವರೆ ಅಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಲಮೇಲಮ್ಮ ಅದೆಪ್ಪಡಿ ಒರು ವಾಟಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಂದ ವಂಕ್ಯೊಂಡ್ ವಂದ್ ಪಣಾನ ತಿರುಪ್ಪಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಹಾಕ್ತಾರಾ ಅದು ನನಗೇ ಇರಲಿ ಸಂಜೆ ಗೋದಾಬಾಯಿ, ಕಮಲಮ್ಮ ಮೀನಾಕ್ಷಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದಾರೆ ನಾನೂ ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ತಗೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಹಸಿವಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಂಗಲ್ ತಿನ್ನಿ ಅಂದು ಸೆರಗು ಬೀಸಿ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟರು ಅಲಮೇಲಮ್ಮ.

ಒಂದು ಹಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಿಂದಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕಳ್ಳೊಳೋ ಹಾಗಾಯ್ತಲ್ಲ ಇಂಥಾ ದರಿದ್ರ ಐಡಿಯಾ ಕೊಟ್ಟ ತಿರುಮಲಾಚಾರಿ ಬರಲಿ ಅಂತ ಕಾಯುತ್ತಾ ಜಗಲಿ ಮೇಲೆ ಕೂತರು ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರಿ.

ಗಾಳಿ ಪಟವನ್ನು ಯಾರು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?

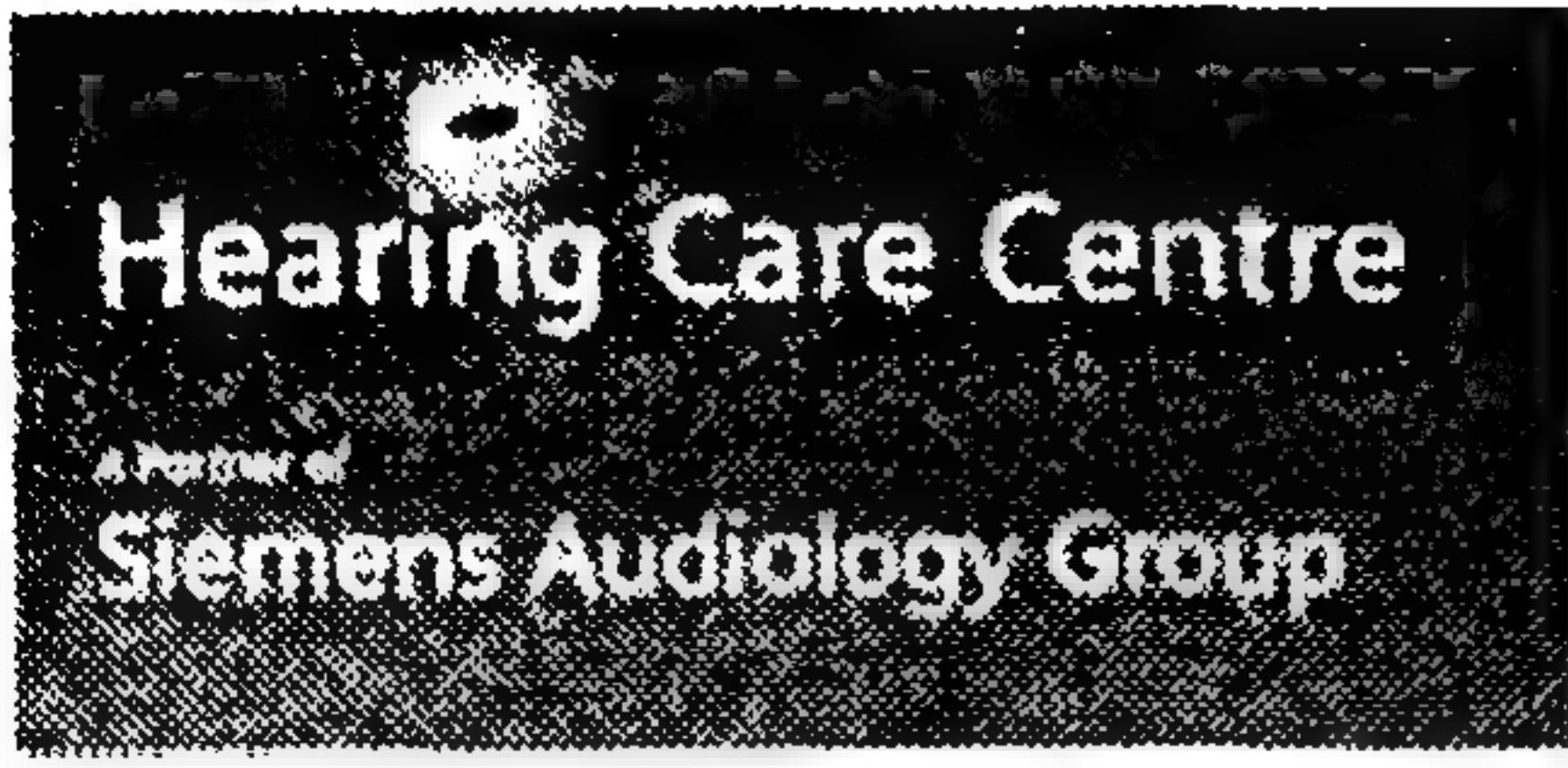
ಬಾಲಕ: ನಾನು

ಗಾಳಿ: ನಾನು

ಬಾಲ: ನಾನು

ದಾರ: ನಾನು

ದೇವ: ನಾವೆಲ್ಲ ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ

SIEMENS

WHISPER HEARING AIDS

PVT. LTD.

ಮಾತು ಎಂಬ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು

- ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ

ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಶಕ್ತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೂಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಶೇಕಡಾ ಮೂರರಿಂದ ಹದಿನೆಂಟರವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲೂಬಹುದು. ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಲಾರದು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಔಷಧ ಮತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ನಿಂದ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಲಕುಂದುವ ಕಿವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಗ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ತೊಂದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಂತರವೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಮೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ತೊಂದರೆಯ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನವೀನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಅತೀ ಕಿರಿದಾದ ಹಾಗೂ ರಿಮೋಟಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲ ಹಿಯರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೀಮೆನ್ಸ್ ಹಿಯರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಅನುಭವವಿರುವ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಯ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ಬನ್ನಿ. ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಈ ವಿಳಾಸಗಳಿವೆ: ವಿಸ್ಟರ್ ಹಿಯರಿಂಗ್ ಏಡ್ಸ್. 1030/13, 25ನೇ ಮೇನ್, 39ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಜಯನಗರ 'ಟಿ' ಬ್ಲಾಕ್ ಬೆಂಗಳೂರು - 560 041. ದೂರವಾಣಿ: 080-26640571 ಮತ್ತು 9741765454.

www.hearingaids.co.in
email : doctorgp@hearingaids.co.in

ಭತ್ರಿ ಪುರಾಣ

- ವಿ. ಸೇತೂರಾಮನ್

ಭತ್ರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತೇನೆ ಅಥವಾ ಮರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ಅವಳಿಗೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಭತ್ರಿ ಹಿಡಿದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ನನ್ನ ಜತೆ ಮಗನನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಬಸ್ ಹತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಭತ್ರಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಅಜ್ಜ ಯಾವಾಗಲೂ ಭತ್ರಿಯನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಅವರ ಬಳಿ ಇರಲೇ ಬೇಕಿತ್ತು - ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿ ಅಥವಾ ಬಿಸಿಲಿರಲಿ. ಮಳೆ ಬಾರದಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಮಡಿಸಿದ ಭತ್ರಿಯನ್ನು ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಆಗಿ ಬಳಸಿ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊಂಡಗಳನ್ನು ದಾಟಲು ಅದನ್ನು ಊರುಗೋಲಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಭತ್ರಿಯ ವ್ಯಾಮೋಹ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾವಚಿತ್ರ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಭತ್ರಿಯನ್ನು ಜತೆಗಿರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಭತ್ರಿ ವ್ಯಾಮೋಹ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಅದೃಷ್ಟವಂತರು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ ಬರುವಾಗ ಭತ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಣಿಕೆಯಾಗಿ ತಂದು ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ. ಅದನ್ನು ಪಡೆದ ನಾವು ಧನ್ಯತಾ ಭಾವದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ತೋರಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದವರೆಲ್ಲ ಭತ್ರಿಯನ್ನೇ ಏಕೆ ತರುತ್ತಾರೆ? ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಆಗ ಒಂದು ಕುತೂಹಲದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಬಹುದೇ? ಇದರ ಹಿಂದಿರುವ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲಾದ್ದು ನಾನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ. ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸದ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸ್ಮರಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಈ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಭತ್ರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಗ್ಗ ಎಂಬ ಭೀಕರ ಸತ್ಯ ನನಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪರ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವ ವಸ್ತು ಅದೊಂದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ರಜನಿಗಂಧ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಮೋಲ್ ಪಾಲೇಕರ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಿನ್ಹಾಳನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಭೇಟಿಮಾಡಿದಾಗ ಅವಳು ತನ್ನ ಭತ್ರಿಯಡಿ ಬರಲು ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ರೊಮಾನ್ಸ್ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರು ಮದುವೆಯೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಇತರರಿಗೂ ಹೀಗೆ ಭತ್ರಿಯನ್ನು ಷೇರ್ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಒದಗಿ ಬರುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೊನ್ನೆ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ಭತ್ರಿ ಕೊಳ್ಳೊಣ ಎಂದಾಗ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀರು ತುಂಬಾ ಬಗೆ ಬಗೆ ಬಣ್ಣದ ಭತ್ರಿಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಮಳೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಲು ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದು ಒಂದು ಅಗ್ಗದ ದೇಶೀ ಭತ್ರಿ!

ಪ್ರಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ

ಕೇಶವನ ಕಟ್ಟೆ ಪುರಾಣ - ನಿರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಸಾಗರ ಪ್ರಕಾಶನ, 1679,10ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, 5ನೇ 'ಎ' ಕ್ರಾಸ್, ಬನಶಂಕರಿ 1ನೇ ಹಂತ, 2ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 050

ಪುಟಗಳು - 168 - ಬೆಲೆ ರೂ. 80

ಅಪರಂಜಿಯ ಓದುಗರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತರಾದ ಶ್ರೀ ನಿರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್ ಅವರ ಮೊದಲ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನ ಇದು. ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಅವರು ಮೊದಲ ಸಂಕಲನ ಹೊರತರಲು ಇಷ್ಟು ತಡಮಾಡಿದ್ದು ಏಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕೇಶವನ ಕಟ್ಟೆ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ 59 ಲೇಖನಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಹಿಂದೆ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡ ಲೇಖನಗಳು. ಎಲ್ಲ ಲೇಖನಗಳೂ ಚುಟುಕಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ. ಲೇಖಕರು ತಾವು ಕಂಡು, ಕೇಳಿದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಲೇಖನವನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವು ನಗೆ ಹನಿಗಳಂಥ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲ ಅನಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಮರೆವಿನ ಮಹಾನುಭಾವರು, ಸ್ವಯಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಅವಾಂತರಗಳು, ಪಂಚಯ್ಯನವರ ತೀರ್ಪು, ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳು ಮುದ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನಗಳೂ ಇಷ್ಟು ಚುಟುಕಾಗಿವೆ ಏಕೆ ಅನ್ನೋದು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಲೇಖನಗಳು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಬಂಧವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪುಟಮಿತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಹೀಗಿರಬಹುದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಸಂಕಲನದ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಗುಣವಿದೆ. ಬಹಳ ತಡವಾಗಿಯಾದರೂ ಲೇಖಕರು ಅವರ ಒಂದು ಸಂಕಲನವನ್ನು ಹೊರತಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲೇಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಓದುಗರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇಟ್ಟ ಕನಿಕರ ಸಾಕು, ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಪದೇ ಪದೇ ಇಂಥಾ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಸಂಕಲನಗಳು ಅವರಿಂದ ಹೊರಬರಲಿ.

- ಸುಕೇಶವ

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಆಯೋಜಿಸಿರುವ

ಪಡುಕೋಣೆ ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ
ನಗೆ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ 2009

ನಾಡಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ನಗೆಬರಹಗಾರ ಪಡುಕೋಣೆ
ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ ನಗೆ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು
ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಆಯೋಜಿಸಿದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

1. ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.
2. ಲೇಖನ ಪುಲ್‌ಸ್ಟೇವ್ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ 3ರಿಂದ 4 ಪುಟಗಳಿರಬೇಕು.
3. ಉತ್ತಮವಾದ ನಗೆಲೇಖನಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ (ರೂ.1000/-),
ದ್ವಿತೀಯ(ರೂ. 750/-) ಹಾಗೂ ಮೂರನೇ (ರೂ. 500/-)
ಬಹುಮಾನಗಳಿರುತ್ತವೆ.
4. ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ವಿಶೇಷಾಂಕದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.
5. ತೀರ್ಪುಗಾರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ನಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ
ಕ್ರಮೇಣ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.
6. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಿಲ್ಲ. ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ
ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್
ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
7. ಲೇಖನಗಳನ್ನು : ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪಸಂಪಾದಕರು,
ಅಪರಂಜಿ, 'ಸುಕೇಶವ' ನಂ. 96, 2ನೇ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ,
ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ ಬಡಾವಣೆ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068 ಈ
ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.
8. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಕೊನೆಯ ದಿನಾಂಕ 31.10.2009.

ಕೋತಿ-ಟೋಪಿವಾಲ ಕತೆ: ಅಂದು, ಇಂದು

ಈ ಕತೆ ನೀವು ಪೈಮಲ ಕಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೀರಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಒಬ್ಬ ಟೋಪಿ ಮಾರುವಾತ ಊರೂರು ಅಲೆದು ಸುಸ್ತಾಗಿ, ಪಿತ್ತಾಂತಿಗೊಂದು ಒಂದು ಮರದಡಿ ಮಲಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಟೋಪಿಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಬುಟ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಶಾಸುಗಳ ನಂತರ ಎದ್ದಾಗ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಬುಟ್ಟಿ ಬಾಲಿ. ಮೇಲೆ ನೋಡಿದಾಗ ಮರದ ತುಂಬಾ ಕೋತಿಗಳು, ಎಲ್ಲ ಕೋತಿಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಟೋಪಿ! ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಕೋಪ.

ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು? ಟೋಪಿವಾಲ ಯೋಚಿಸಿದ. ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆಂದು ತಲೆ ತುರುಸಿಕೊಂಡ. ಕೋತಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಮಾಡತೊಡಗಿದವು. ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಟೋಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು; ಕೋತಿಗಳೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದವು. ಆಗೊಂದು Idea ಹೊಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಗೆದ. ಎಲ್ಲಾ ಕೋತಿಗಳೂ ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದವು. ಆಗ ಟೋಪಿವಾಲ ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮಾರಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಹೋದ.

ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಟೋಪಿವಾಲ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಮೊಮ್ಮಗ ಸಹ ಟೋಪಿ ಮಾರುವವನೇ ಆಗಿದ್ದ.

ಮೊಮ್ಮಗ ಅದೇ ಮರದಡಿ ತನ್ನ ತಾತನಂತೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಲು ಟೋಪಿ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ. ಎದ್ದಾಗ ಆ್ಯಕ್ಷನ್ ರಿ ಪ್ಲೆ ಆಗಿತ್ತು. ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಟೋಪಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೋತಿಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದವು.

ತಾತ ಹೇಳಿದ ಕತೆ, ನೆನಪಾಯಿತು. ಮೊಮ್ಮಗ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡ. ಕೋತಿಗಳೂ ಕೆರೆದುಕೊಂಡವು. ಟೋಪಿ ತಲೆಯಿಂದ ತೆಗೆದ. ಅವೂ ಸಹ ತೆಗೆದವು. ಈಗ ಕೊನೆಯ ಟ್ರಿಕ್: ಮೊಮ್ಮಗ ಟೋಪಿಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಗೆದ. ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೋತಿ ಸಹ ಟೋಪಿಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಗೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಬದಲಿಗೆ ಕೋತಿಯೊಂದು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಮೊಮ್ಮಗ ಎಸೆದಿದ್ದ ಟೋಪಿಯನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅವನಿಗೊಂದು ಬಿಗಿದು, ಹೇಳಿತು: “ತಾತ ನಮಗೂ ಇದ್ದಾನೆ. ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಅಲ್ಲ.”

ನೀತಿ: ನೀವೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ

(ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ನಿಂದ ಕದ್ದದ್ದು)

Not for nothing are we considered

“One of the most preferred B-Schools....”!

Our enviable reputation as “One of the most preferred B-Schools in Bangalore”, the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan's values.

Two-year Full Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

*Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET*

*Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience*

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT
Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and affiliated to Bangalore University

43, Race Course Road, Bangalore-560 001.

Ph: 080-22354275, 22382798, 22389634, 22207742, Fax: 080-22389635

E-mail: admission@mpbim.com, Website: www.mpbim.com

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

"Let noble thoughts come to us from every side" - Rig Veda

Mailing Date

1st of every month

Mailed at Rajajinagar PO

CPMG/KA/BGW-544/2009-2011

RNI-KAR-KAN / 2005 / 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,

Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,

Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>